

و پیر بی احتیاط می خواست که سوار شدم در گاه دگانی در پل خانه از طرف راکه
که مطلع و داشتند بخوبی تمام رسخانه را در شاید دی بالاخذ فرمودند اینها می خواستند
غوردم بر جای پنده شدم شدند و دوز بجا کمی با این تاچهاره دویل همیشی را که نیزه خود را
دور خانه کامل گشتن چه بخوبی قدر از نسبت تمام نصب نهادند اما آن پندتیه عطا
نمکو را بخوردند که با جیان تمام که خوف می خورد بخوبی است بودند و اسماه را بخوبی
ملکان می خانند اینها می خواستند که کمال آن بودند بمحابا و در آن در این موقت شدند
او آنها بیکه قفت و ریافت کرد و شدند گفتهند که این دولت سرای شاهزادی میگذرد
سپت دیگم است که بخوشی از بالایی در لحاظ خود گذشتند و خود ریختند که اخلال امنی
آنها شود و همذکاری پیش نخودند و در اینگزینی اینها می خرم و است سفر نیزی را کردند
فریبا پنهانه چیزی که از تقدیم چهار عیشه که ماننده بخواهد شاهزاده ایشان را فرستاد
بگی با پیشتر بودند هر گاه از قریب می کیا است از روز نانده بود پیشترین رسیده هم کارشی داشتند
برای سواری شاهزاده و شهرزادی که ایشان هم از دفتر عازم شدن بودند و همین
منظور ساری چهار طایی عافی بودند و یکی از هر چون نانده دو کسی در دیگر دیگه شاهزاده
صاعق شاهزاده می گردیدند و از شدند و قریب بغرب نفوذ کاهد رسیدند که اینها
در زبان اینگزینی که چنین میگویند گویا این لقب است که مشتمل بر عرض سپت دو گزنه
علم است و چند ریخوا کا چهار یا دعیت به امپرسن که معنی شاهزاده است نخودند
عرض اگذن نیچه و صفت سال است و شور چرا ایشان را از من و از عافی انتقال

عوصر پانزده سال شد و مدت پیری از هر روز ایشان نمایان بود و از علاوه شنیده
در بعضی خیلی مفروض نیما نمذ بسیار غایق نشد که ما همچو مادر و مخربا است یعنی در اتفاقات فرسوده
و عملی از تراز نسبت ایشان پر از سایر و آرام بود که ان غالب از این مجبول بود است
حضر عده مشهور رکه است دولت خود خدا می کسر از علیله به حسب عالی ماده می کرد و بمناسبت
حسن نیت خیر خودیت ترقی روز بجهله خود پر ایشان خلود رسیگر و دلخی احیانیست رضتنام
مردم در زبان ایشان مکانه مختلط مخفی تجویمات فراصه ای
بیداره پو قوع رسیده و ای
افکاری و محبتیاری ای
سچهول و تقاده و آرپ دادین کامیاب دارند مجده و ای
بر سیده لب خود دلگاه و آدمان چهارمی ای
بسنده شاد است آمد پر سیدم که آن چه در دل گفتند که چنین عزمیت سفر نشانه گفته بودند
که هر چهاره روز بر سر کلکه سقطه بر دند بلکه بیا اس سعید پوشیده و دشیزه و دشیزه
و خوب بدینشین باشد که در آنجا غرفت بیا اس سعید خواهد شد همین شده که کلکه سقطه
عفور نکام بیا اس شنا علاطفه نمودند و پیغفار فرمودند چون تهریا و مان نمکو شنید
جیا ای
نمود و باری بدعای ای
سعید پوشیدم چنینی حال از حرق عادات در ویش و کریش سو صوفی بزرده است

اسکا شلندن از نیویارک چهار میل و در روز سپتامبر ای کی و مقام مشب کرد تا تهرت گرای
 مقام خود کو را زجا فیر سر رفته باشد و در پو دست بودند اما حکم صوف را اینها مخوا
 برای سیر را بجا کردند که شورزگر دیگر کامبیز کار نکارند اینها همان عجی در انجاست ز غیاب ندا
 تباشند چنان دیم ماه حالی و زیبار که جمهور بدهد ساعت چهار نیم میلیون یلیون دلار دیگر
 را باخت طلبیدند و مکنیسمی به طیان بادند و سرمهی عینه صاحب خانه ایان تشریف نمی
 شدند فاما سپر تور علیقیان بسب شکایت ز ایان منوز دیم ماه حالی ملندن و لارس سپه
 چونکه شکایت اسماں بود پارسی آنها می دو غنی بدهی سخیر شکایت لادهه دفعه شرکت را تبلیغ کرد
 نوز دیم ماه حالی و ز چهار شنبه وقت دو پاس متوجه قمیلوه بودند که مسیح چاپر چاپر می ستد
 مقدم چنگ پادشاهی گفت که محمد امیر ایان را دیگر کشش ای پس دارند شنا و سیم عده را
 طلبیدند اند چونکه تا آنکه می خواهند معاشره عجایت و غیره اینجا شده بودند این معادله ای
 صاحب پسر علیقیان بود محمد امیر ایان را مصوت نمایشیدن تجوادی بگی و بعد ازان بسیار
 ایل مقام خود کو کلمه از ندن بساز آنرا از همایی می ساخت فرمیم مکافی می شد و بنزین بزرگ و خوب
 دو کما گیلن و غیره بود محمد ایان را که های تاشای سرس اندرفت به که در خود داشت
 تاشا که هزار یار و دو رئیسی فراهم بودند و قدر قدر و بزرگ سیان شستند نمایند که سرمه شناسی
 او و کسی عذری و باتی اگر ز بودند و کثرتی ای دلیل نمودند و مکنیسم تیزود دادند طبقه
 اند هر دو دست خود گرفته و بگیری بر بالای آن رفته استفاده و نهاده ای مجیه غرب نمود
 که بمه حاضر مخدوشی می داشت آن را که سرتیز ای ای

پهلو دکاره گرو، شنید از همیشگان حبشهای محبس سلاطین کنایه تلخی برای پسروار شد و
 چند علطفه بگزیده و دعیت روداگل سپهیستی تمام حبشه غیره چنانچه دخنه از خاقان کاناده
 باز پرسیده محوال شده و مهنت نیزه رکب را برگردانی شانیده آنزو جانشنه کاندر عاید
 کنایه دو فیض شویا کنخیان حبشه غروده که کانغزه اور دیوبیرون آمریکی با دگاری ایشان
 در گزنه غروده رکس بازی کرد و غروده اینی عفت کلاه کلاون پر دیگی از دوده دیگری از ده
 داده صرخه خود نیزه است تا یکی از هفت کوهه بیکه هر زمانه شد و باز ایشان با دگری بیسین فتح
 پیغمه اخواه ام دیگریکس بر پاره خانه که خسوس شدرا رفیع بود رفته در سنجی کلاه داشت و این خوش
 بالین اشناون فرا و پر صرخه میگرفت پهلوی نفس کلاون که سیخی ای آن آنی و خلیل عالم و
 مفسر طلب داشت اینسته در ذات اگاهه اگه و خد را کن عفت شرزو پر دیگریکس و دیگر
 آن کشا و اندرون رفت و قدر آنها کنید و صرآهنار داغوش خود دسته بوسیده داره داشت
 اگرچه اینسته ای میل میغیره فایح اوئی صر نیزه داین بازی از همه ای بجهه که سایع
 سخن نهادن پرمه برسیسته ای فران دشنه امدادوت لعنی مد ز جانی سیتمه پرسی
 صد قلعه ای ای سرها ترمه عت اینجایی رسیده بود که وزنچی از قوم اگریکن ب
 دیگری هشت که تند و پر رکه کتبه عجیب و نارسی و اگریزی بوده است لنه از کیفیت آن
 در سرها دهه عز و شسته شده و دز کوزن کنیا پذیرش رفت و بینه که با گفت دهه داره
 کلام اینسته بایدیو حسنه ایکم نه بینه هشت و پیو با تغافل سیمه بیرون داده و بقدر جگد
 ساده بیه کانه ای پنجه ای ای قدره ده بدل نهوده ای دهه داره ای پیش بینه بکلام اینسته

لای مطبوعی نیز گفت زن همچنان که کتاب فدهش اگر نویست شاید سیکان ارام و اقران شود
و قیمت برای کتاب سه چند نریا شد از قیمت مناسب بیکمین کتاب پیکاره خانه کتاب خانه قرآن
مجید و اتفاقی تحقیق بزرگ و خطاب مجدد قابل قراءت سلاطین است آنرا هزار روپه کهنه سیگور
البت در شهر را در حدود نیمی از روپه گرفتن ممکن است و دیوان حافظه که خطاب اهل ولادت
در حیدر آباد حسب فردیش سلطانی از سلاطین قطبیه نوشتند شد و است قیمتی شدست
معنی در حدود روپه سیگور مرکز امروز اینجا در پی گرفتن مناسب است بقیه حوار جلد قرآن مجید
علمی و مذهبی است و گیر نایاب خطه سرکار درود آورده اندیشی طبقی کتاب فروش نسبت قرآن
مجید عروض شده شده شد بعد از اخراج قرآن در دکان او هر قدر قرآن شریف
که با مشهد بیار نموده بیان دناییده خواه شد خیانی از کتاب نباید داشت بلکه کلام مجید
بر قیمتیکه نشان دارد بیروت عبارت مبلغ در حدود وی ساخت پوند و نیم پوند چهل هزار شانگ
در سرمه اگر قیمة شده و نیزه هماره و جلد کتب تاریخ و فتوح و سب سعده و میثاق و میثاق
اسلحه شفت پوند و نیم کیله شانگ که آنهم قرآن بود و نایاب نظر نمودن شنیده ای نذکر در
کتاب نجاح از سرکار گرفته شده از نیمی ایسی مبلغ کلام قاره کیا که نکنون خاطر عالم در ریا
نمیباشد اینکه بعده عطا است خیالی که دغیت که طبع صلاح سواب مکانت کواران قرآن
که کامی میکلای کلام میخواهند در دکان نمایند رشاس همچو خوف پاره نایابی آبرویی
نام نداشند آنکه در نیم را جا و دنیا همیشیم را جا و دنیا همیشیم را جا و دنیا همیشیم را
و حیم نیزه فراز ناییا میل و نثاره مسربی و نایگی موسم نیزه ران دریا نوال ایکیا

گفتہ نا اسلام نبینی علیہ السلام و پیغمبر مختار نام مخصوص شناو تاریخ این
 بصحت آن داشت که مرتضی خداوند مختار و مختار باشی و آنکه اخیرة المکارم و حجۃ البراءة
 المختار و داد و قرآن مجید شیعی و غیر شیعی و غیر کوپ خدیعی اللدن در جای اولیانی خود را
 داد و شنیده ۱۰ جلد پنجم
 شش بند ۲۴۳ شنیدگ

قرآن شرائع معلویع

له لفظ شنیده بیک بوذرخواه
 بیک جلد سی هزار کتاب مطبوع مدللیتیه بزم القرآن فتحیه کرد مطبوع عالمگاره - تبلیغ خود را
 که فتحیه هست شنیده بوذرخواه بخشش سری کلیبریزی کیک فتحیه
 دعوه جلد عیت جلد دعوه جاده کیک فتحیه بیک جلد
 خانه کیک بوذرخواه خانه کیک بوذرخواه خانه کیک بوذرخواه خانه کیک بوذرخواه خانه
 روحیه بوذرخواه خانه بوذرخواه خانه بوذرخواه خانه بوذرخواه خانه بوذرخواه خانه
 مطبوعه مسیحیه مطبوعه مسیحیه مطبوعه مسیحیه مطبوعه مسیحیه مطبوعه مسیحیه مطبوعه مسیحیه
 کیک فتحیه
 بیک جلد کیک جلد
 قصه خانه بوذرخواه خانه بوذرخواه خانه بوذرخواه خانه بوذرخواه خانه بوذرخواه خانه بوذرخواه خانه

بیک پیشنهاد شفیعی ایضاً مغلی
 روحانی و تغیریاتی و عیشی شنیده باشد پنجم

کیک فتحیه بیک جلد ۲۰ شنیدگ

العنوان	العنوان
کیک جلد	حقوق ایالت بالملائک و اوصاف
شیخ خانه بوذرخواه	کیک فتحیه
کیک جلد	کیک فتحیه
شیخ خانه بوذرخواه	کیک جلد

اصلی	ایضاً	ایضاً	ایضاً	ایضاً
کشته	بایکشته	کشته	کشته	کشته
پسر جدید				
۱۰ شنگ	۱۵ شنگ	۲۰ شنگ	۲۵ شنگ	۳۰ شنگ

ایضاً	ایضاً	ایضاً	ایضاً	ایضاً
کشته	کشته	کشته	کشته	کشته
پسر جدید				
۵ شنگ	۱۰ شنگ	۱۵ شنگ	۲۰ شنگ	۲۵ شنگ

ایضاً	ایضاً	ایضاً	ایضاً	ایضاً
کشته	کشته	کشته	کشته	کشته
پسر جدید				
۱۰ شنگ	۱۵ شنگ	۲۰ شنگ	۲۵ شنگ	۳۰ شنگ

تشریف بخوبیه و غیره

ایضاً	ایضاً	ایضاً	ایضاً	ایضاً
پوزه	پوزه	پوزه	پوزه	پوزه
۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰

ایضاً	ایضاً	ایضاً	ایضاً	ایضاً
پوزه	پوزه	پوزه	پوزه	پوزه
۱۰ شنگ	۱۵ شنگ	۲۰ شنگ	۲۵ شنگ	۳۰ شنگ

ایضاً	ایضاً	ایضاً	ایضاً	ایضاً
پوزه	پوزه	پوزه	پوزه	پوزه
۱۰ شنگ	۱۵ شنگ	۲۰ شنگ	۲۵ شنگ	۳۰ شنگ

ایضاً	ایضاً	ایضاً	ایضاً	ایضاً
پوزه	پوزه	پوزه	پوزه	پوزه
۱۰ شنگ	۱۵ شنگ	۲۰ شنگ	۲۵ شنگ	۳۰ شنگ

فواب پیام خداوند نعمت دادم اقبال که بسرا کشان تشریف نداشده بودند تباشید
 بست و چشم روز شنبه بسیار باعیت تشریف فرمایند شدند در آنجا سید لفظ نداشتند
 بنا و مردمیان بمعطف اخلاقی و محبت و محظی و اشناق مرسیم هم که شایان شایان نداشتند
 باشد تقدیر بر سایندگی و سیر پا چنان و اکثر غایبی که علی عده و بسرا خود شکایه هایان معاشر
 کنندند و این روز سرگردان بندوق هم دادند خواهای چون کنگره ایان محظی ایشان که پروردگار
 شکار آن تشدید نیکن بخوبی علیان صاحب که در فرشان اخلاقی بندوق خیل شاش
 درین صفت بیش از بیش با هر طلاق بیوی بندوق سرگردان کنی اغفار گو زدن نمایند
 ابل شد و پیر خواه صاحب خداوند نعمت دادم اقبال در آنجا اداره خانه شایانی طبق کشید
 پیش از غیره و از آن بخوبی و عیالت و بگیر ملاحظه فرمودند که این میتوانند هم روز
 خانه پر کشیده ایان را بادیگاری فرمودند تا این نهضت داشتم ماه روزگار که روز
 سه آگوی پیور و سوسان موکبی بهشید و دیگر ساعتی نهضت داشتند و دیگر نهضت
 سرگردانی پیش تازه نهضت داشتند که سرگارد را بیعت یک قوت شاهد حکم دادند که اگر در زمانی پیش
 از این بیوی بیوی شده شد و تیما شهید چهار خانه را خسرانند شد و تیز
 خطوط دشمنان و همکاریان بجا نهاده اور دم حکم شد که با لفظ صاحب پیشنهاد را داشتند
 آیینه سپاه کشیده روزی همچون خطوط داشتند بوصوفه داده شد و خود ب دولت و دیگر ساعت داشتند
 افزودند که شهید و شهادت فرمودند و شهید نزد کارگر یک برابری سایه مفترض را داشتند
 این تجزیه داشت تشریف فرمادند و هزار زدن شیخانه مع اعظم علیه ایان صادر ای سرمهجده

فتح قاچاق ام خواهد بود از شده هنرها مکنیز پیش و پیشیت که گذشت حسب صلح خان
 صاحب موکتو خرمیز داده شد چون بخود دگاه آورده شده بکرد گفت که خیلی بخفاوت
 بجز سپیده و تیاری خوب است و شکم روز شنبه تو حسنه آنرا نزد نعمت ام اینکار برای ملاطفه
 قواعد محییت اشرافین بروز رو بوقت شب در دعوت لار گلزار تند بود که گوشه فضل
 ساین بگذشت و تیاری خوب سلیمانیه بروز شنبه سید لئینه سعادت غیر و چهار سعادت
 بروز شنبه سرکار قشر بین آورده عاضری خورد و خصوص شدند و درین روزه آنچه بود
 با اتفاق شفقتی سید عبدالوهاب شعبان عظیم علیه السلام و سردمی سید علی قدر سلیمانی
 عذرخواه سرکار عالی میسراری بگی بعادر روز دکتری که رسماً فت چهار کرد و بانظر فرشت
 کمنه و قحت رفته بودم بهمای شفعت و حکم از قسم شنگ این سلطان را در در آنجا بست
 کرد و بحال روانه میشود و درست کن در نسبت که در آنجا خیلی تماشی است رسی داشتم
 دشبور و دشمن دوز تحقیق کرد از بلده آورده شد و بدور تزدیز سید لئینه سعادت
 در غیره اینجا در سال بیست و سه زیارت عزمه رحیم کی آش شهر انشا ایاصم کی میزد و روز دشنه
 نواب صاحب خداوند نعمت داده اینکار پس از سفره سینی شهر قدریم که در نمودن خاصه
 چشم سید عبدالوهاب کیانی داده سردمی سید از خدمه امداده بخواسته بسیار از این
 بود و سید از خدمه امداده بخواسته بسیار از این
 می ترس آینه ای از خدمه امداده بخواسته بسیار از این
 بطور پر پر گزه با پیشنهاد نیمه سعادت پیش از روزه میزد و شفعت سرکار پنچ حسکه

از لندن بناصله بست و در سیل منباشد و آوان و فرستنده عید الکریم محترم علی را
 همراه خود اینچی آورد و درینجا رسانیدند قبل ازین خاطر سیل شیرین خود را نظاع عبد الحمد
 نهاده بسیار دیگر کنایدند ملاقات سرمه احباب صورت از تو ابعاد احباب مرداره بودند
 و چنانست برینجا می خواست که رهبر سرکار در رباب همازست صاحب صورت عرض کردند
 فرمودند که چون بشیش میان نزدیکی که بعد بست مرز درینجا باید ملاقات کرد خواهد شد
 بنابران سرمه صورت پیدا نهاده است مو خود را تکانیخ بست و نهم ماه گذشتند وقتیکه روز
 صاحب نیای پر طاخ طجعیت دفتره بودند درینجا آمدند باشان گفته شده بود که امر روز
 سرمه از تشریف نمی دارد و بدرود و شنیده وقت ساعت دو از راه باید هر آئینه منع
 ملاقات خواهد گردید و ایشان بتوان گردند بنابراین امر روز وقت سلام در سرکار عرض
 گردید که سرمه کمین خیار و زنگنه آمد بودند و بسبیب پیدون سرکار و اینها شنیدند
 امروز پس از سرمه خواهد شد از این که امروز باشیست بسیب رفاقت رزگر
 زمست بست سپرها علاوه دیند که بروز شنبه هفتم ماه روان باید ملاقات کردند خواسته
 چنانچه امروز انتظار آمدن بینا معزت ساعت یک از روز کشیده مم آخرا لامرتیا بدند
 نایابان با تفاوت سیلیه سرمه جی سیلیه و سید عید از رهاب صاحب برای سعادتیه با غنی که درینجا
 چنان روان چه قسم موجود باشد خیلی زیگ در اینجا در راهگان و پرندگان
 و پرندگان شلشیک و شرزه ای و خدا زیر و کلاب و کبوتر و افغانی و غیره همچنان قیام نمودند
 بجای دیده شد که یک پچه شیر که بچاده راز مالت صور شده باشیک سگ یکی است و همانی

همچون ششی و افت است که بازی نهایت کوکی بر دیگری می فتد برجواه سکه را می خورد
 شیر صعود و زدنی نمایند و با چوگره باشند و شیر سایه را نمایند و باشند
 میاند و باز بداری میکنند و باشند اینحال سیم جی نظر کردند که قبل ازین در میان
 بی شیر و یک سکه باشند و ششم بودند و رایا می قلیل فیاضین هر دو چهلین ازینهاست
 بوقوع رسیده غذ میگردند نهایت ششم شیر و دن از خوردن آنست بقیت این غذ و تواند
 سکه سیم تمام از خوردن فراغ نمی باشد تازه ای و میان دویین طوراً از هر دو اوقات بگذرد
 هر چگاه اصل موچو در رسیده سکه بخواهد قفس لاشه را بپرسان بروند شیر و غارقت سکه تا رسیده
 افراده بجای خود را کت مانده متوجه غذ از شده مقام غور است که برابع راه مراث
 ناشیش چقدر رجا گلگیر خاطر میباشد و ای بران شایانکه بغارقت جهشی خود را مسافر و ریخته و کلش
 شود و از هر تر میزانات بگذرد شه قبعت قلبی ناگزینه و بمرتبه سافل خوارمه
 پنهانه من خالک دلالت حال و افق بحسب تحدید المتعال برجواه از بیان ذکور معاودت کرده و کوارث
 راه اتفاق تعلیمیه مکانی که در آن بقیه ای ای مردان و زنان از سوم تیکان خود را شسته
 اند و چه بخود را افل شدم اندرون مکان معادم شده که مردان و زنان بهترین اند
 نیشته و خواهید و با اینکه قصیر نمیشود که مردان اندیا بعثت ها اولاد را پسر شاه پسین
 و عقبت آن در بار بار آپوٹ یعنی با دشاد میشون عقبت دارند که مکانه مغذیه این طور
 که همین هر طبقه شاه پر تخت جلویس نموده چنین وزرا و مساله را وغیره میکند بمحض
 محل خود ابتدا و دویین مکان کیزی فی خواجهه بالباس حیا هر عده دخون در او ساخته

ششم از بارهی سکم او محسوس شد و عین از این متعاقاب هم گیری است که از این سه کسر که
 چشم دارد و میگیردند و هم در آنهاست اما امری هم بود و جوان خوبی کلفت است و پسین شش
 فتنه دارد و سیست حقه میدارد با ای حال مناعی در ماخت لعنهها آنقدر بخار برداشته
 که شرخ آن خارج از حیله تخریب است از آنچنان وقت عشر معاوادت یافته که بعد از خوش
 خداوند نفت و ام ایصاله باید که مقامیست انشدن بمقابل کمی سیل و آنچنانی است
 تشریف شفته و بعد معاواده نمایش ای این معاوادت فرمودند باید خود را میگذرانند
 جون پیلام رفته مشفته حکیم سید علیجان پیاده خط نو خشم علام صادرق خال عزیز
 پانزدهم جاده ای الافق سفر وان بخط فرمودند ازان کیفیت ملاست مراج عزیز شیوه
 سلطان امداد و دیر تبرگی مراج و مراج حضرت عباد اسد شاه پیغمبر و ام فیض احمد دیانته
 ناطر اصلی تند و برق بان هر لمحه و هر آن اندوگاهه قات و شفان و عاصت و عافیت خواهد
 بگردید این بدست که و تعالی از توییح است که همایسر ایمان سرو فرما به ام مثل ذلك
 انقدر و با جایته دعاء افضل زین بجهد برداشته و زر خطا مشفته حاجی هموتو عسن فیاض
 و مکن محبر مرفویه بود که تو در هم باه جهادی ای دوسته حالی سید و این گذشتگانه زنینه با
 اینی تیاب نهی از تائید و در دام اقباله بود و شاهزاده نوره گذرا شده و شد و نیز خدموی کوک
 و دیگر پیشتر نهی از شایر باشد و این که امتداد نهم بپرسید و نزد پادشاه
 و قدم است بیرونی میراورد و عیینه پاره خود افسر لایه ای حکیم غیر فرد میگیرد اینهم
 بمویان در دلخس که اینجا بسافت پنده میگیرد بیرونی بپرسید و

که بخوبیت مددی موراند برای ملاقات است از شاهزاده ششم برگاه ملاقات نایید بالغ فرود
 خواست شاه دوسرکار گذاشت و سعی در طرفین خیان پنهان بر زندگانی خواست شاه
 دوسرکار را سلام یعنی نواب حسب مدح و بخلو سرمه از آنجا که بشیر خان از شرط میتواند
 در باب پسرین خود بخوبیت ملاقات نایید چنانکه ماد جوانانی که ایام قسطنطیل هادست
 وصول شده بود چونکه باول گفت عزمیت سمت بلده مقرر یافته شایان امروز خان
 خود مولوی بسیار بسیار خود اخدر دل نهیں باود جوانانی خاطر نیام شرکت
 در یاره مادر شدن خود بخوبیت ششم مادر دان برایی خواست صرفاً پرسیل هدایت
 گردید و تیار شد و دوم ماه رجب المیتبه حال نواب حب و نعمت و امام اقبال
 بمعنی شهرت تشریف پرده پوشید و در آنی علی عظیم حضور را شرمند قدر گردید و دعا
 موصوف قفعه کاند فرمید مبارکه مدح که هنی بر تو صیف و تعلیف بخود وارد
 این شریح سوم ماه مذکور روزه چهارشنبه شرکت پیش از وصول علی گزرنی در اینجا آمد و
 خواست نواب مسل خود داشت خانه دوست و در چهل و نه مسجد اران غرب پاپا کلیف
 احباب حکم بر می تقوی کیشی رفعته شریح چهارم روز جمعه پیغمبر مادران مذکور بسیار
 نهاد کشی با کیاس کنایه نموده قیام از دوپاس مولوی سیر او را و خیله از مقام همین
 برای ملاقات ایجاد آمد و در می خوش بخوبیت و خوب و خوش بخوبی اند و طلاق کی
 در دو مردمیش مهد اند خوب بسید رفته زیر نهاد و مسرکار بسیجیه خود موسویه
 ستران از امیر کیمیر میاد و شیراز را در بسیار خوب شدید چهار پهاد را گرتیا ریا شاگردان

پناپنچه در پروردش قیود خذلک جمه تیار است عرض کرد و شد که تیار است و تحفظ فرمود و مدان
 طرف میتوانی عید بر عالم چشم عرض کرد که مولو حسنه موصو از رام پور ببلده رسیده خصی
 عاصی نوشتند اند ران و عالگوی خود را بست سرکار بدریا شکایت مراجع خدمان سرکار
 استطیع نموده اند فرمودند که آن مولو حسنه که غصیت آن را گفتند که واقعی این همان چنینی
 صاحب اند که رکن هر افعی بهم پورند ارشاد شد که باز بلهه رسیده اند عرض کرد که آن
 پیغامبر کرد که روز نماچه درین سیاست نوشته نشده فرمودند که فرضی بدریا است
 چنانچه فرد اکه روز شنبه است پایی خصیت ملکه مغلبه رفت و پسر و دست را و شان
 پدر پیوکان فاصله بینی تشریف میداردند تمام روز فرد او ریس کار صرف خواهد
 عرض کرد که توجهات سرکار عاصی هم شرف از ملاقاتات ملکه مغلبه شده و دوستی
 خیلی قنایی و هیچی داشتم فرمودند که چه سبب عرض کرد اگر ملاعنه شان ببلده فرمیم
 هر کس کسی پرسید که ملکه مغلبه را در پیوندیانه در صورت شریدن مردم حرف نمایندند که باشی
 فاصله در رفت و رفاقت و انتقام از شان محروم باشند پس ملازمت شان بخوبی عذر است
 سرکار ببلده رسیده دعا و دعا اینکه هر قدر که پس و جو پیشست فدوی که پدر را که کس
 دعده و من باز نسبت دیگران چنان نشده و در حقیقت ملکه مغلبه ببود که اینکه
 در قشنه بقدر ای کس را بغاطه دیگری خیلی مراجع ترجیح میدارد و هیچی سخوت
 خود را در ساخت عقدت شان میباشد بعید و در وارشاد شد که بطور کاری شا
 بیگونه همین امر را است و درست است باز موقع دیده عرض کرد که تو کو

سیر او لاد علی پیره مدیر فرماندهی ملی حاضر اند و مولوی محمد شاه جستا از نکنکه نیای براند
 شان تو مشترک اند و ایشان برادر کوچک پیر فرزند علی اخراج آنها کو ای بین باشند
 فرمودند که من بمن حال شان شنیده ام و باز نواعن کردم که شنیده شده که سر کا کمره
 در محنت بگمی امیل شنید متوجه آنجایی سع دیگر عصا بجان این برادر را مقام پریون شنیده اند
 فرمودند که دعیت پیر معزیز شد فرمودند که ایشان پریز پنجه نمود عرض کرد سرمه خواران
 کسیکه از این اسلام بوده اند عرصه دنار متوجه آنجایی باشد و ایشان تا بهم محل
 محل تعجب سنت که تجسس بتدیل بیاس نکند و باید پنجه نخورد این عینی مشتیه و تئفه نموده
 فرمودند که آنها همچو کسر اخوردن بر پنجه نزیر پنجه و خواهد بود عرض کردم که درست علیه
 و اچ خواهد بود و همان وقت فرمودند که هافر سازند آنجایی پریون آند مولوی عینا
 رود و برده ملار نست کناییدم و خود برای نمودن صور پلاک باز پنجه دنی آدم را
 خایی مولوی عینا هم از پاریا بیان اند ندر بالفضل هما حب علیکه شد که رفته و عوت
 بمنهاد خیانچه رفعه و عورت باشان هدست شده باز مولوی عینا بجهه آنجایی آرد
 پر تبدیل بیاس تعبیر رفتن بد عورت رو اند شدند و سر کا میتوی مهانی مردم مند و غیره
 قشر رفت پرده بعد اتفاق شب عادت فرمودند شنیده خداوند نعمت زاده
 بعد فراغ از فنا سه بزرگی شدند که همان مردی هم سپه علیشیان بجا و ترش خیز قوشند
 و پیشست خوبی سود داشتند ای از آنها زاده بجهه هر دین فرمادی سرمه سچوئه و پیشست بود
 لعدا اینچایند من پیده شد لراید سعادت و سرمه ای پسیخی بسیار نهانه نشتم نمایز را تقدیم

پزدگانه کوچک و لعنتیانی شیار و سلخ پرسته مثل تمشیرهای زرد او مکتبا و فرد فیض
 و زیورات خاواهی و اخذال و نقشانی عمارت عده عکی مهانک مثل مسجد جامع دهانی خانه
 بی صحر و شهر اثایا که رسانید که آن شده و چشمی قطعات نشسته داشت و شیخ و روحانی و
 کاتب و قرآن حجید یهود و نوچانی پیغمبر قطعات و غیره و قابل استثنای شاهزادان این فن
 مثل حاجظ محمد باقر صاحب زدنین قلم کردین فن شعر و علم اندیشه آدم بر عاست
 کشش و غیره که زیده شد و قلم پیش فوشتیه ریس صحیفه که از قسم یارگاه است فطره از
 میگرد و منابعی بازوی تدوین از خدا میخواهم پوچشته و حشیش جداسینخواه
 سه حرفة ذاول سه صفره هر گیره هر گیره که چه پیش از شاه میخواهم پایینها از شریعت
 و لذت شرب توبه و ذمہ ربان یکم غصه توبه و در دل بجهش گناه در دل توبه
 بین توبه باد رست یارب توبه هلو الحی لا حیوت یار خضرت اگر جمیع شود در دل
 حلا و ما قوت شود منگدیدان خارکه پاک طینت و همیل گرد و هستاده و هست کدن
 همرا و فنکه میانگی با من این چار یافتیست ولی عیاده پوچشیت از توکل کوشش
 بمان از ای پوچشتر گیرد رست که عالم رست که دمی پیش ماند بمانه از اذانت
 سکنه که بپیش کام رشت پوچشتر که بیزیت عالم که زیست پوچش که الصنف که
 حسن اللہ فیکل لامود نوکل؛ و بالآخر حباب العباء توسل
 محمد لم یعوثر داینیه بعلق دناظه الرزهاء وللمرتعه علیه
 لذتی بیشتر یاریم به اسلام الی چون فالا من کافی الحجر والوزیر

القلب في البصر والغباء في القناعه لافت المال والبخر في الأدب كف النعوت
 السلام في الصمت لأن الحكمة عن جابر و النبي صل الله عليه وسلم قال الله
 عيني تمام مكاره الأخلاق وك الخامس لأن العال الذي حصل سلم على امرئ
 الخلائق وأكله الحق محمد الرحمن اذ أتي به أنا من عجائب فنا شهد دست
 پهار روز متوازه، اگر در بخار فسته سیرت نهایت تمام خواه بشه لند آموده، آهه آهه
 کله لا ينزل كل مدحه، اکن ویده و پاں آدم حیکمه بدم تمہاری و غیره حملی هست
 معاویه تاشای رقص غیره اینجا و همیگیر حال بود و هم کیش بش برای هفت
 از آینه باقی بازد و شب آینده که شب دو شنبه بود بیست و روز گیشیه رقص غیره
 تماشای کدام جانشود و قام روز گیشیه تخته شده همه و کامن پیش بدم انجا پنهان
 پاں و کامن در روز عبادت خود سیگنه وای بیعال ایل اسلام که اکثری از آنها در
 در بس و اعیان رقص غیره مشغول و معرفت بیانندگان مخاطبین شعر قدیم نمی خواهند
 هم گزی هی که کنی در شب آونیه کن و آتا تو از صدر شنیان جسم باشی و لند
 درین شب که شب گیشیه باشد بعد فران از هزار شرب و پیتر روز شاه عشا اینجاست
 و از روند صاحب و سلطنتی صاحب بجا آمکیه بالله شرط و از دیده اینکه هفت
 این شاهزاده رسیدم مکافیت بزرگ و در تمام آن سخنی فسیار بود و پر دلای
 اقسام منفذ شهربکی از دگرین فرزشته و بردقت که نداشت با کشیده و بیشوده
 بروقت که میخواستند شهربک شهربکه و گزارند و محوس شمشود قریبیه پیر

فلان صبح بیکس سفیده با گیره و هم و گرداله که شنگ آن خیل خسته باشد پوشیده می‌شود
 چنانچه معاوم می‌شود که ایشان را بین لذتگزار غلک قروده آنده مردان هم با لباس
 شنگ و چپت شل لفهان نقدای عجیب غریب می‌گردند اگرچه چنون آن بسبیم
 زبانه ای غم نیزیم اما نفس پر نیاز داشت و لغزه ای هم از علاوه آن سازه تو از خسته
 عجیب داشت که ایشان گرد و بفت هم باشد صفحه مکان معاوم می‌شود که هم از اینها
 و گلابی آن مکان تا کارگیری نموده در تاریکی برق مید خشیده بوقت روشن اینها
 کشیده بزبر آنچنان لمعان و رخشندگی از بسان غیره آنها معاوته می‌شود که خندک
 خلیه آنچه ای شیخور نزد اینجا طلوع قدرت قادر بینی هستاد شاهده می‌شود که ایشان
 خندگان خود را خوشبودت و نیک سیرت خلق فرموده خستاد لاعالله الحضر العلامه
 اگر کرو گیر و زنی هم خان تهدیت مگر حکمه و خلیقه و قایع گهاره هست که از تهریمه که
 کوشیان آن اشتاده حتی الوسع آنرا عقیده قلم اور وده شود از آن جماعت خود یان
 روسه نزل آنچنان در حسنی جمال مشهور بیاعشان و شنیدگان منظر رکا گئی
 سخواحت نفسی کی مذا آنها دعوی شد بعد هر حق لغنه اش مبلغ خجا و پویه است
 یک پوند پیاره از مبلغ دو روپه کمتر است اگر نظر غایر حساب کند فرب
 مبلغ هنچه در پیشکاره چنین حیدر آباد عثیو و دماشقی و گیران را اجرت دهد پوند
 ده بسته پوند و سی پنجه دینار و چهل پوند علی قدر المدارس بوده است بعد ما خدا
 در عرصه نیز شب و اپس شنبه از رسیدم و سوک این دیگر تماشا خانه ای بسیار است

چند کو پڑھنے شد که میلکہ۔ و پریم کنی اپنے کی بجیہ داد، بجاگر فستہ میشود تباہی محض
 روز گیشیہ خداوند نہیں داد، اپنا کہ بایکی خاطر کی خواست کے سوامی عیاش کے نام
 نہ کو، الصدر رہت تشریف فراشندہ پورے دیسا ریزگر خود خداوند ترہت درہ جا سوا
 کرتے یا گزریں یا، از عربی و فارسی سُلیمان بن محمد غیرہ پانز دو هزار جلد موجو درہت سر کا
 بجید دوپاس از ملک خطر آن فراخ یافہ تراحت نمودند وقت ساعت سه چھتے
 رفت: زلپیس مهاجمان بساد بسب ایلک فرد، روز دو شنبہ روز نہضت سنت
 تشریف پر وہ دلپس آمد و تھیلہ شهر لندن خیلے بزرگ ہت اماں و قصور بخ
 نزا شوش ترل بیاست پس کثرت باش و برو دوست مکانات باقید شاہزاد
 شد و ساختہ شدہ اندو صحن ندارو دلپکیہ قد تحلیل ہت تشریف آن ان آئینہ ہست
 شسر قریحوس میشود معلوم میشود کہ ایسہا از عایش جماعت مقابل نشد، بہت رہا
 نیادہ اذکار و طلبائیں بیانیہ دیکھارہ خروب بسازند طاہر بیش سیموم
 میشود کہ این ولایت از خطہ استوانہ ایجاد خلیل بعدست و سلطنه برہ ترل از چوبیہ
 ساگون ہست و آن قسم معاہدی ساگون مشع و دکن سبت کرد اولی رہیدن صد
 آنکش فی الفو شتعل شدہ مکانات محلہ در کیک پیش دن فی کسترسیاہ بیکر داد،
 دارل ساپنہ ہم خلیل خیں دار دکہ بھر دنہادن در چشم زغال میشود در بگاہ لئی
 نامور دیباڑا میر و مردم از چپ درست بیانی دیجن وضع دنیوبہ کسک
 ہم نہیں ہجوم میکنند، یا نہ پریں تماشائی شان میر و یہ دشمن مارنا شاید

این عجیب ترین شاهست میکن کسی نیایقی نمیکند و مایان را دیده و حوش مشیوند و خیری
 پر باز خود میگویند همکن بفهم نمی آید مایان در جو کار فری صبا نام و تمام شهر شاهزاده
 اهل سلام تقریبا از ملیعنه خود را می برد و باشد و کسانی که سپاه مصطفی از این شاهزاده قبور
 خود نشاند در حالی این شاهزاده کسی را بفهم باشد که گویا اسلام خواهی داشت همانکه
 در زنجا که درست سوانح خفته بهم غریب نمیگویند کسی پس اسلام گویی فتنه با مرغ خود نمیگذرد و کجا میباشد
 دور پازار از اقسام گوشتها میفرمودند فیضت گویی فتنه زنجا او پسر منع و بیهی چهارم دویجه و همن
 میخ و غیره که اینم گذره و سیاه راست او سوچ جو گذم بهم نمیگرد و میتوانیست طریق استرن
 رنگ و پیچ خوش بینای باشکر خود را در زنجا میگردند و میتوانند و یک مثل گزنه میشوند
 گوییه ترسی دارد با تقدیم خود را گوییش است و اگر ترسش قسم سیاه الپیه شیرین شنیده
 بسیار دادی ٹبانزیری و دیگر اقسام ایال زیرو نشانه همچویه ارزان و سهند و نادیش و زیاد
 و خلوص پیشی شویش آلات و لعجیها شگرد و زیره و قصادر و خود و سهند میشود میگویند که
 امیر از این شدن میگذرد و چهار و ریز و میان حسیں بلکه بکر و شان شصت که در زیر پوچ
 هست و در لشی میمیل مال کم و سوانح آرچیارت از شجاعت پاشد سیار و زیادی ایاران
 او کسانیکه در کار پیش از خود داشته باشند و زنجا اتفاق نمیگذد گلار باشند میگذرد و ترتابان
 شگه زاده دیت بخوبی میگذند بلکه میگذرد و چهار چهار کن دیگر میز عاصمه را که جی خدا زد و دلبری
 اشاره میکند اوقیان غور خود را دیگر از آن خوده شانه نموده چهاری چهارم بوده و درین گرفته
 بیست مالک بیدر هر دوین طور و خازن کارهای آمدن مرد غیری سرماشی شود

آپ ہوای انجام اگر صد پرستہ مثل پارس مردم انجاد رین کوں کا اکثر سبب
 پارش آئی ہو انبیاء خواب مہاذ بپارس کی نید و بیو تھاشائی انجاد مریہ جوٹ
 میزندید بلکہ ملکوئید کہ شہر لندن پارس کی سب عاش و پیدا ہون نزدیت و مقامی خی
 آن پارس زیر اک اک املافت ہوا لکھا اماں و دستی طرق حسن جمال احر رمان ششاو جم
 پیدا ہے اتم و اکمل است رو م شاری اللذن سمجھ لکھ سین و ربنا زار چہہ اپنی پارس
 واحد شل مورجیاہ حسوس ہشود گی ہا از دہ ہزار زیادہ تزویہ اندھکام روڈیت
 صد آزاد دادوی آن گوش را کر میکن در تمام شب دو ساعت بلکہ چڑی کی آنداز جگوں
 نیز نہ دو شب ایخا یا سافت ساعت و باقی تھے روز و دریا زار میانہ دشت کی ہی خطر
 نزدیدہ الکبیر ایک دو فیل کے از نہدوں ہمراہ شاہزادہ آزادہ دیہ شدہ اگر کے از
 موسن مومن خواہ کر دریخا ببر رو دو قات ساز را ول از رسوم و عادات شان
 دل حق شو دستیبلیساں آنہا شود دو شرکی مدار مختار پہنچا گرد و با آخر جوں اصلن
 لیقول علام مثی خراب ماصدق حال او خواہ شد شنیدہ شد کہ میانہ دہ ہر چیز شدہ
 کہ از خپی بیکان مخصوص ایخا سکوت پیزیر از قوت نمود او ما برگاڑ کیلے را
 سیچ کر پی جعل مردگان مقرر اند اختر پر دندود صحرائی لئی و دق دریا
 بلانہا نخاک در خاک نمودند و از ہر سہا نوا کسی متوجہت کو مکفیں و متفقین بستی
 اہل اسلام نہای اخوب اشیں ذلک الحشران و اقواب الیلسکنی فی خیال القائم المکان پیچ
 لفڑا شی خرابی نہان قلم و کبر و لمعہ اپنی خیا کل طبیع خباب ذریۃ العطا احمدہ او با بر کرنی

مولوی علی هیاس عبا و ام فیضها بهم سایه آمده که محل این غست ناگزیران شد
 از وقتی هم فیض اینها در اندک میشود و در زمانی که مولوی هنوز موصوف است نیز ریکنسر فوند
 چونکه والیان هنچنانچه هم هبای اشتباه اند او و اوین اینها نیز همین طبق میت شد هب
 بودند اکنون حقیقی مدارالمهام همچوی بحسب اتفاق حقیقی المذهبیه بخوبی جلس و در خدمتی
 اجل را اینکه اینها هفت شخرا او طرفه وقت تمازجش منی خواسته بود و برگا مولوی
 نسخه بحیه موصوف و مخلصش کور وارد شد اینها بگمان خوشبودی و باش شست راه اعضا
 بپرسی مخصوص مددوح کفتشند که فلاحی مدارالمهام اشتالی کرد و داده تاریخ آن شش خزان آمد
 و مولوی صاحب بالبر از همه فرمودند که تها غلطی نزدند تمازجش منی خراب غیریت بلکه همچوی
 هست همچوی حاضرین و سامعین بمندانست و فطانت مولوی صاحب مددوح که بچه قدر عست
 بلکه حاشیه تاریخ از همان عبارت برآورد و مذکورین میتوانند آفرینشها گفته شده نزد راقم
 اگر و نه حق فیض که ذلک فضل الله تیپیه من دیبا آنها در شهروستانه باشید
 کاد عالی و در دو شبکه در عمل ساعت کی سرکار از نهضن پرآمده همچویین تشریف فرستاد
 اینجا بینیم سید عجیله از ملکه پارسیه سلطنتی همچوی شریک شده پیشش رسیدم در آنها همانی
 و احوالی اشغال ای رکنا نیزه اینجا بشاره ام و نه صاحب و سلطنتی همچوی صدای مردم جنگید
 و پنهان پنهانش و میغیرد این ریق خواب اخلاق ای اینجست بادر دریک قاتمه سو رشد و دریا
 رسیده و پرچها از سوار شده بجهد افضل نمودن اسما که همان راه روان شد و پجرد و راه
 اگرقدرت تبعیج چرا و سبب این شد که ادب کشتنی و آغاز زدن این سرو شیان سجد نایر گردید

که اگر شیخی خیزان شده بود که چهار نگاهی علیه مرضی خانه ایان سرکار و پسر عبدالله خان
 و تقدیر ام الدین بدینها نشسته بودند اینجا باید اینها در صوف بر باز و خوش بجا او افراد را با خود
 از دنیه بخوبی خیابانی هنگام خان شده صوت استغراق خ نمایان گردید از اینجا برخاسته بخود آدم
 خانه ایان را با خوده و این و نهاده بسیار بخوبی کرد و درستی استغراق نکنند و همان لحظه
 پیش از این که رئیسی رسیده و در سبجا اینچنان شده کشید که تمام مردم و مایه هم ترشیده و داشت
 اتفاق نداشت که طاقت ایشان نیافرود که اینجا اولین شصتم بعد چهار تا ساعت دیگر از
 قیام نموده و خیلی بخوبی از مردم که باده بود صوف بر بکشیده اند و هم دیگر خانه ایان گردانید که جذب شدند
 لبند احمد رید نموده و با زیده که هنری دیگر استغراق شد و پسین خاصه اند که استغراق شات شد
 و بعد این دارندند صاحب خان اینجا بازیزیرین رفته استغراق نمودند وقت آمدن پیش
 بسواری خانه و نیز وقت داخل شدن در این دو حسن شاخ و دیانته ایان شیش هزار و
 هزار گاهی تجویحات بوقوع غریبه خداوند نصیحت اینجا به خوبی مستقبل افزای اثر و پیش نمایند که اند
 بهادر سرمه چند بسواره اگر همچو کوش اشده و این شده خانه استغراق نگزدیده باشی اگر شیخی از
 عرب و زر تار سهند خدیده بودند باری بعد دو ساعت که نموده بود مرد ساعت دو و نیم که سرمه
 نیز رسیده حتی که خادم بحال نموده و رسیدن نیتویست خیازانگر نموده از اینجا باز نبوده
 بیش و نموده خانه ایشان رفت در همین انجای خود را دو نه صاحب با عنده عذری اینجا بودند و
 خانه ایشان را از شب پس از رسیده و رسیده که رسیده بیش نموده و از مویش باقی
 نمی بوده است زود شدیدم این مویش که کمپ است و جزوی ای آن شیشه بسیار کوچک

ماهرست در سه جمیع مسائل چارم محل سه زندگانی خوب و خوب نموده قیامی عصر کو
 و چهارمین خود ره پنجمین خود دم و غایب از اینها بیشتر نخواهد بود اما آن
 خود رفته هایی که نهم ماه مطلع و زیست شدیده در اینجا اتفاق از مرغت داشت اما اینها برای
 پنجمین راه بر دخواستی اینجا نداشت و از داده ساده اینجا اینجا بیایی سیر شرکت نمود در سه
 ده کا کمین مکانات آپه همینی نایخ گهرو در چهارمین قبوره خانه های پرس شواری عالم گفتند که ده
 هشتاد و همان پنجمین شب سیاری رکشی می شود انان را یاده تراورشیده برینجا می شود و بعد از ده
 ساعتی داخل شدیم چون یکم که توقف در اینجا علیست خدابندی تذییت ترک ذکر کرآن ایشان
 لندانی اغور لانه بکار راجعت گیو آمد احتمال شهر نمک در چهارمین جا باعضا کاطر خواهی
 خیلی بسیار باعضا شدیده زیستی دهیم روز چهارمین شب خلوه حضرت عبدالله شاد ساده ام
 و حکم صبر حسنه صاحب روز خوش علام صافی روز خوشی یکم بیان علم طاهر و آمنه بگیر
 عال عمر و دست اعلان مزاج غیرتی سید محمد دسلیم امجد و درسید و خارج از ارض اسلام
 و حضور شرکت قبل از وصول خطوط از قلعه ام الوله به اپور و داده رفتن متعا پیش از اینها
 سید فرجی از اندیشه های این روحشون خیابن را بایی نشاند که این ادب خود نهادنی آدمی نمایند
 و رستادم زیرا که اینهاست بدینها مغمون خطوط را خیلی متقدیر نمود و از وقته معاصره
 مقام نمک و پیشتر سعادتیه شکرده بودند که اینها برای استفاده این محضر مسلی و دلجهوی
 اتحادت را ایضاً صراحت داده اند اینها بر دندانه کان نمک در فن این راه طلاق است
 یعنی همکن از پنج سال باید بین پادشاه و جرس فرزنش که خدک عذیزم این شرکه بود از اینجا

لکسیم تا زنورده اند که مطری از راه بر می شود و باید جانب گشته گان نیز بست
محروم گان گلی نشی را در ترازو خوش عالمیت گزینیده گردد و کجا می باشد و دیگری آنچه دارد
نشست چنانچه خود را بخوبی اتوکا پیش ببرد و بسیج می کند و بخوبی دیگر سرکشیه دوی و دو دخالت
از این پیش بخوبی اینکه می شود و مکان میگیرد نه باید رسانای اوست خواسته گشت و شایع
شد و بظاهری در آمد و برآسان اپرست و زیرین آپه بخوبی می شود غرض خانه کارهای خود
چنین بود از این کاشا پرده و شخصی کانه و درست خود را شنیده زبان فرنگی
حالات چنین سخواند و بعایی کند گان می خواهد بعد میین هر قدر آنها که از هنوز
چار و فن بران خلی چشمها بچادرد و اند از آنجا بر کاره و در این کاره بیشتره چونی بر
بغز و گاه هم سیدم و همین روژ و قوت میساج هر چند میگذرد از نهضت دامادی
سبزه و فله کری سید عذر از دیباچ می باشیم را شایی که مکان افسوس و از
سینه این و قدر طلاقه ایان غنیمه دهشتم کنم و اود برو . . . جلد خوب و از دعوه میگاره همچنان
بر قلن که بی خیل اصل فرمودند و اینها چونکه بسبب نیازی نیز عزمیزد کو رخاطر فاطر
خیلی مغلق بودند اسیر آنها گواهی بخواهند و از قدره بر قلن اینها نموده . . . خود چنین
سرکار تشریف فرمادند و از دعوه صاحب هم فتح عزمیزد فرمودند میساج آن پیش
یاز دهم یاه روان ایجادیه مده و از دعوه صاحب مسلام فتحت که از اند و اند و نه داده
پرسید که کش سکا شا خالی روز بحیثیت خواسته تماش اینا مدنده عرض کردند که اگر خود
باتفاق میگذرد بخوبی ایشان پیشکش کنیت نیازی نداشته باشند خوبی خود را نهیں گذاشت

اندلاع احتمالی از حضوری تغصه اند پانچ نین جا شسته فرود خواهد کرد آیا و اما در این
 بیکار چنانچه نشکنیدنگ و پس از انعام هر چند متنفس شده باز گنجه است چنانچه عرض ششم
 اند اینجا غیری خود را بینه با تقاضا دارد و خود صدای پیشخواه و ده مندره همی سه باپ نموده سوابقی
 پنجمین رسیده بعمل آزاده سواری شده تواند رو زدن تهم شسب و تما ساعت چهار روز پنهان
 آن را بینخ دهد و بجز بریل و این باعده چون که در ریل نمکو را که در ران ریگران یکم سوار برید نموده
 پنجمین رسیده باینی خود را مسافرین دو خل شدن مسافرین نماینده و در ریل نماینده توقف
 و در مرداقه شده بمند ایند ساعت پنج هزار دقیق شرست از اینجا تقاضا فرد و گردد
 شترند کوکار آنگه که لار آنالیا کار ریست فی ماشیخ خوبی هوت و زنگ زمین آنچه ایند
 او سکه نامه بی صوفیانی بود که کمین همراه خود را داشته باشندی ایند رسیده بیان طبع و
 نکش و افع اند بعد از شش ساعت بیانی داده شد اینه که داده جهاد دسته دم جهاد پهاد و احمد علی
 صنعت دهای ایند چند دسته شرکت همچه پیوری داشت زانه فرد دهگاه دید و دسته دیگر
 داده چند بیان داده سه بیان داده
 از زاره چنین روشی داشت و بیش نمط در جمیع کامیون روشی چنانی چنانی چنانی چنانی چنانی
 از زور و سصل خود را قایمت بزرگ مردم از هر دن و زمان بایی یهوا خوشی داشت
 می شنید و بعیند دهلهای ایند نیز سیر شرکه اند تمعن شسب از اینجا معاورت شد بیم آمد صلاح
 نه بیز نمود و نه شنیده بوده ساعت یازدهه از میان هیج ده سواری شد و باشیش رسیده
 او سپاهی دو آزاده با تقاضا دارد و خود صهاب سواری شد و بریل تمام مرد شنیده

بیشترین و ایشان مادر و زواده تغییر نمایند و هم در ساعت سر بر زمین رفته که شنید
 از عکس آنها یا واقع سرحد که از آنجا نکشند آنها با تمام مسیر رسیده بودند و میخواستند
 سوم، پریست صعود نمودند اگرچه از چهارزیست جهان رساندن نهادند و بعد از اینجا
 در عده دو هنگول بودند و چنان میگفتند میکوهیدند فیض بکسر که شنید پریست
 اینجاست که بر جمود شتر در وقت دیپروپر از جزء دی جهان رساندن نهادند و پریست
 سه رست خانه بزی اینجا بند کرد جمهود پلاشرت غیر مخصوص رسانند و وقت نظر خود را پریست
 تمام از دخود نمایند فرانچیزی خود را، آنچه میتواند اگرور و استیلر شرکت در جزء دیگر پسند
 از زمان پریست شد و آنها نهادن خوبی داشتند و بوقت عصر فراز مقامها پذیرفته
 اینجا بند را پسندیدند اگرچه اینجا دستوری داشتند میگفتند که وقت فرودند که فتنی صاف
 شوند اینجا بند را پسندیدند و رجایت بجهات اینجا بندی فراز کردند که اندکی در آنها
 شکننده شدند که وقت اینجا بند میگفتند و بوقت عصر فراز میگفتند که وقت فرودند
 فرمودند که بکسر دیستینیتی میگردند و میگویند اینجا احسن میباشد اینجا بند باشد و در جوان
 آنچه شدند که سه رست خانه بند بکسر داشتند و در وقت سر زنشین میگردند و وقت اینجا
 وقت فرمودند اینجا که پاس خنده پیشستند و رکابی میگردند و میگویند، بیند کاشی غلیل
 پیکار خراب و میین شده بودند و حیم وقتند آنها پیشتر شور در پی اینچیل نمودند
 و در شاهزادم شکنند و میگویند در این عرصه بزرگترین در این راست بدرجه اینها میگذران
 بگفته خانه بند که بعد اینکه عرصه خواسته میگشتند اینچیل را عالی العیان بگفتند و قرآن از هم

هر و لیسته مانم و آزو ز دسته پازد هم ای دران بود که سنگ حیا بر دسته شد
 ناچشمی چندان اثری حیا ز طاها رفته من بعد از هیچ پیشی در راک سمعکوم نظر را
 بز و دلیل از ناشه فراغ نایفه خلیفیدم اذین میزان قادر عالی شده خود نهاد و امر ایله
 از حکیم سبلخان بنا کرد هنگام حال فرمودند و پیش را خان خدمتگزار رکار باشند را که
 چیرست که میشه و بعد شاه پدر مقدم چنگ طاها در نیز باده که هم بر تزلی سرمه خوبی پوشیده
 مهاجم جو حق الالهاب چندبار پیشان حال این میباشد کمال مانع در حق شام باشد
 سقف نفره پر اخوار کرده شد و بعد فراغ از خدا ای شب او ای ناز عاش که سبب
 شد متگر با دین چو اور حجه تنگ گشتنک شده بودم باز بر سقف نفره پر
 گشته با تحقق مقدم خیگ بهادر مسونی حسینی هنگرامی نز ایضا همان چنگ که
 میشه ای دنیا پیا صفت مرفصل علیه دشیره ری علیص و داگر تنهه ساعت هم ای قیصر
 شب گشنا تر دهم ای هب کیفیت کشونی هنر و آب خلی خوشنما بود در نز و مگر که سه شنبه های کن
 شاند هم بود و بینیم ایکه از دوسر دوز بیان سرگل از دست بودم سبلام ششم و چوت
 سلام کردم بله عنایت خدا از نزیکی هنگام حال فرمودند عرض کردم که در نز و مدد
 اول دو آگلی حیا ز بود فی المجد و در این رلاحت شده بود و امر و مسح گونه غشت
 و ببر و جده چیرستی هست و از اینجا باز پر کلاسقف رفتم رطاف بین حیا ای شند و
 رسیده خود نوی مسیده هم این داش که این حیا بیشترین بیانی هست و آنچه شهود
 که خطا زیان پراک شده هم رست غلط از سیحال و هنجان سکونت سلطان در دم

حالاً حاکم انجاکه عیسوی المذهب بیت خود حکومت آن خط سیدار و داشتم مخفی نمایی
 روز سه شنبه از وقت سر پرخواهی تند آغاز و از این پس با مردگان و در جا پیدا گردید
 ازین هم را گرمه با بجانب هنر و غنیمت شده فیلم دران سرماند و بعد ساعت یازدهه از شب
 آغاز شده روز چهارشنبه سهیم ماه خرداد وقت سر پرخواهی شد با وجود این خیلی
 خان در جا گردید تباخی بریدم روز پیشتر هیمام کنونم و پورت دو پامان روز
 پر مقام اسکندریه چیزی از لذتگردی نداشت و این اقبال و رسیخانی آمن بصره و بحص
 ناد برقی به خود پصر اطلاع داد و بود نهادن یک لکڑی کاگز از علیه اسکندریه و سرکا
 حافظ شده عرض کرد که از طرف خود پصر اخانت تشریف آوری پصر گشت و خود
 برین کجا نامور شده ام ژوپینیا بهادر فی الفور پیشترین خود کجا فی خانی که بر
 خود و آمدند خداوندیت و این اقبال ب مجرد نواخت ساعت سه از شب که فرو رده بود
 که همین آورده بود من هم این سوار شده بر گمازوه فروع آمره سوار یکی از اخوند
 آزادی اسکندریه پیشترین سیدند و اسکندریه باز است و مکاتا خوب بچشم پنجه سری
 مرئی شده تصور خد بپصر از دو معاینه شده گویند که در اینجا هاد سوار کی میزان
 همیل پیشه که اکنون میان خلاصه تجربه اقتدار او است نایاب ترجیح مراج اسکندریه
 می آیند و بعد اتفاقاً هر یاریستم احلاخ خود معاونت می سازند و پسری و زنی نیز از
 باشند که از سه از این شده همچنان که شدسته پیشترین سیدم و دیگری که از دندون کوکه در بجانب
 موافق نزیخ بخفر پیکر گزش قرآن را از سواره می شوند و در پیره این یقین باز

وار و غیره صاحب در رحله خود فرده شد قریب نیستش گنگاری از است که داشتند پاشه
 که از دور رفته بیرون از اغانی مکثت به بلوار آهوان باش میخواست که همین شهر مصراویه
 پون قریب شده بیم معلوم گردید که در آنجا در گاه حضرت سید احمد بودی قدس
 الهمزی و امیر شعب چرانان عرس حضرت محمد پیغمبر مسیح بوده بسته چون گفرانی فروده
 آمدن از ریل فتوون زیارت در گاه شریف خود که بعد از امداد رون و پیغمبری
 او ای فاطمه و سهیلا و نوره و مادریل از بانی طالب و دمocrate و آن گروهی همراه
 شفیع شعب شیخ صحراء سید و امداد رون چون معلم گنگاری بزرد شده بیم سبب بر سر نماید
 و علاوه آن مطلب مرابت سفر امداد رگزی لاقع حال شد که خانمه ارشاد
 بیان آن تا هر سهت نهاده بست که به امیریم از اهالی همدیل آب در پنهان ملایه
 و زبان خیزی خذش رکیم کرد و متوجه بکلاس دشیه سرای شریعی همچنان میگشت
 خواهد بود هر سخن از ملکی یوریت لقدر خذش رکیم داد که اکثر از خوبی از ماذند مذکوج
 آمده باشی گزند آنها خواهند شد و نیز از خوبی بکه از خوبه در راه گجرات سینه دارند
 پسته عی آدم هم خود گرس و فضای محروم مثل و کن محکوم گردید و از دن چهارماد
 که پاگش از نشانه شرمه و دمای اعانت آن از ن را خطا و افی و همه کافی مصلحت
 ایجاد کر نوزدهم در زیارت که بد بود با تعاقب سیده خداوند سبب جسم اسلامی شد
 در زیارت در گاه حضرت نیز شنبه العلیه شنبه بیشتر نیزی روت در گاه
 حضرت گمیش نسبت بگذین و مصلحت از نهاده خواهد هم مستعد شد هر دو اینها

سیمین کار و دیگر علی پاشه مده‌سیمین پاپه حاکم خال فیض زبانی ثقافتی همچو
 که مردم مذکور خیلی تقوی طالع بود که مذکور در تجربت شنیده و راه پیدا
 شدند و رسال داده متولد شدند و این برتر است که هر کس خیلی اقبال نمود و داشت
 افسوس بہت که هر چند خیلی اقبال اینقدر اینی شاید دست آخوند اینها
 لغواری قائل شعر این اللیمال لا یعنی علی حال و این انس
 ما بین آجال و آمال و کیف است و در این قابل فاخره با اذن امانته
 مقلوب بابت ایشان و دفعه‌ای این الفظه سید مذکور خیلی منبه در بعض خواجه
 در سده در راه و بخوبی هم بین مساحت بود و در سقف کار طلا ایست و در عصان
 ریختنی بیز و غیره آذین دوست شد و درین گوش قبر ای سید بود و آن سطح
 به ساخته شده و پسر تقویه این خوبی شدید منصب بود و بر آن پیمانی عمه بود
 پیش از این و عمامه شایی پسرگذشت و شده و بر خلاف پیر بخوبی اعلیٰ آمیت قرآن
 و غیره و بکار علاوه خوبی تقطیع کام مرقوم در آنجا فاتحه خوانده شد بیرون سجد و دید
 که تقدیم و خرامی خوبی سنجیده استین که در اگر و سید برشک بصور عیشت علیکو
 بودت پاراده فضل پنج هزار شهر زیر مشهد از ما بسبب صفت وقت زیارت آن پ
 که تظریت خوبی نداشتند و سوی دوچهار شهر و مکان فعل نامی اشعا نگردید
 چونکه نایابی سنجیده برقاهم مرتفع و قصت از آنجا تا هر آزادی هصر چهار کشور
 محکم شد و شیوه نگویند که درین شهر بالاعفل پنج لکه آدم اند و راه پیدا و جاید که اماد

صانع اند عین الحادث و الف حچانگ اشین خیابان فقره میتو د که ایامی مصر از
 پلده حیدر آباد نماید است اذ بخواه معاینه چاه هنریه رسفت علی بنیان و علیه
 و هشتم و تیسرا شصتین می گویند که حضرت یوسف در سیمین خط
 غذ میتوست سال بیچاره که در کلام حیدر آباد است جمع نمودند و بربار نمایند چنان
 که نه کن نیزند خیلی عجیب است برگشتن دو خداوند معرفت چاه نمایند و در ازان
 و خعل شدیدم و قدری آیینه هایشان تبرک نوشیده مراحت کرد و مردم در اشنازی و نوچه
 شدار نمودند و این اقبال روح هر ایمان باقی شدند خلوم گردید که را و ملاحظه مان
 مسجد حنیفه محمد علی پاشا و ابرار و چنان میزبانی سیدیم ظاهر شدند و در سه بار آدم سرکار
 بمحروم می ایستادند و دار و نه صاحب جبرگرفته رفت از آن معلوم شد که برای
 هزار بروز یا و فرموده پیشنهاد خوب و قدم جنگی بدار و عظم علیجان خدا و جبار
 پیامبر عذر اخوند و پا تماز سهی عین صاحب خانه ایان که خیلی مقید بضموم
 صلقوت اند به نیت ایامی نهاد حجتیم بجهشیز رفیعیم مسیبدند که رسیده عدهه میتوست
 در و سرت در رخت و قعادیل از سیمین شکر که را الصدر که نموده است و به طرف
 محایی در و ازه الیت و اندرون آن گنبدیست که میزد کسر مبارک حضرت
 سیدیم شهدائیین خباب امامین علیه الرحمه و الشامدنون هست و غور او اگر من
 بهم مصلییان کر کم و میش باندازه تختراه بوده باشد شیوه تایم محروم و استدن
 داخلم شدند خواسته خود از دریکات نهال نمودند کسی خود و باشد که بمعاینه اکن

حالت بروی او از نشود یاد مرجع از میخون او جباری تردد و بعد فراغ لذت زیارت
 و آنکه سفر و نوافل خانه اماض حاجت را بین را و سبب تعلق کار سرکار خشت
 و اینجا نیست مع مقدم جنگ بهادر و خانه حب برصوف و جابر بهادر کان کتاب فروش
 فرضیم نلاش قرآن مجید طبوده مصر حب فراپیش صاحبین پیش این
 یافت شد ناکه متحقق گردید که برای هم طبع قرآن مجید با هم طابع تقدیمه شده بساده
 موصوف چند خاکه کتب از قسم نایخ و ادب خردی و ندو انجیل سراج الملوك عذر و مخفی
 فی قشر آن العهد بیشتر خود دهن من بجه مع بها و موصوف بخلافات یکی جمیع که
 تجارت پیشیدند یکی از نیمه است فهم بنا در مومن از عبیب مغز علاقات بگرم جوشی
 خود فوجیب نمود که مکلفتند از کتب نایخ و هم از اهل کشف تبعیین شدند است که
 سر مبارک خباب ابا عبد الله الحسین سعی امداده دیگر مردن سه دنیا بگیریم اهل
 ایشان را داشت را بتوانند بسیار ندو اثرا عمل و اتم و احکم و از انجام بایی زیارت
 گنبد شهر عزیز حضرت امام شافعی علیه از رحمه فرضیم گنبد می خوب است در مشایقی
 آن کتب ساسے عربی سخن و خوش مرقوم در همان گنبد راقی شاگردان شان
 پیز بوده است نهار نهار می انجام خود ندم و فا تحداد اتفاق دم و از علیه شافعیه که در زبان
 درس میدند عصافر تبرک فرضیم و از انجام بسیار از هر رسم اگر صافی مسجد خشمی که
 دوزگ است گر امیر باشد و اسما برشتنی آن شل هر دو مساجد نمود که بخود راست
 در اطراف سجد امکنه کلان مباری سکونت طالبان عالم بود و است اگر صافی امروز

بسبیب تبلیغ همچو و رفتن اگر قدرم بله و ببرس سید احمد بزرگ مردم خلیل کم بودند زیرا هم
 صدها هزار نیز علم نظر سیاست دیر یافت خان پسر گردید که در آن زمانه نهاده شدند و سه هزار
 سعدی اند پرورد و دو قشط باشند و دیگر اخراجات خود را در میان سرکار خدیو مصر باز اینها
 عطا می شود و پیراین سجد و سه نیز در کلیسا نشسته سجد و قشط این سه بحددا
 از هر سه گیر شد بجان معنی که سه نیز قشط که از پوره را راشن مسجد خان مسند قصد
 معاشریه نمایند که مکری و شصت ذرعه طول سیدار و خیلی تملک خان طبلو داشتند
 بسبیب عدم معادوت و قشط اتفاق نگرید و قشط ناز حمو بسبیب کثرت جوشی
 در سجد جای سکم گردید که اعذن لمع و دست یکی چوب بقیت نگردید و دیگر سجد نمود
 کو که بقیت پانزده کاش خردیه بخود گذاشت و داخل شدم شوق و تمنای زیارت
 در گاه حضرت ذی النون مصری علیہ السلام خلیل و شکر حال بود فاما مادر حضرت
 محمد رحیم عباصلیه بعد بود و وقتی هم سعادت نگردید بسبیب تو به ذی النون مصری
 در کتاب حجۃ شهاب الدین العلبیوی باین طور نمود که رست دقيقه قبل ازی
 النون المصری عاصیت نوبتی فعال خریث من هضم سافرا الی
 بعض امری فتمت فی بعض الطلاق فی العصراء و اذا انقضیت عصیا فتحت
 من وکرها فانشدت الا دض بخرج سیدنا شکر بجان احمد بن من فنبه
 و الاخری من غذهب و فی احد نهایه سیاست دفعه الاخری ماء مجھلت تاکل
 من السسم و تشرب من طلاق فثبت بایه ولنفت با برجست قتلانی فقط

و در بحیین روز مشقی تر خسیده ای او همچنان حسب نجات چو سرخ کا پل خده من فرعون تو شکن
 رفته بود و مزدراز آنچنان یک دسته شنی داریون فردیه آواره و نه و در بدل خسیده آهان
 هر کس که شوق داشت و عیون دارد و سخن داشت سیده صبا صبا موشون رسیده
 و حمل نایمه چو نگه دوکر صبح فرعونه بیانه آمد لذرا صفة آن ذکر گردی شد
 صفة صبح فرعون و تسبیه عالمه و هر راق فرعون شهادت من قویمان
 یوئیسواه و سی ارادان بفضل شیخیادشت به سلطاناً و بیوقی بران کامران
 و ذیر ک هامان بینه الصریح فاخذ هامان فی همی الچو و بخشیده پچخان
 الیه من الخشب و غیره و جمع من فی الارض من اعمال بلغوا الحسین لعائش
 الابتاع و الاجراء فیها فی سبع مسین و رفعه از فی عالمه وجبل مثلثه مدن خلقت
 السهارات والارض و جامع حسب هر اد فرعون فی فرع منه شوند بری عله
 موسی نادیح الله الیه دعا فی مذکوره فی ساعه وحدة ضعید فرعون
 و بعض اخشاره فرقه و رسموالی الشمام بالشہاده و فدادت ملوثه راند مفعانه
 تقتلنا الله موسی نام اللہ جبریل فضویه بجهان اخر نقطه عمر ثلاثة قطعه
 فرقعه نقطه منه في البحر و قطعه في الصند و قطعه في المغرب و دریان دا
 من هنچ القطم و تخت علی فرعون فقتلته منهم الف الف رجل و
 افر لمریت احد من علی فیه الا یترقب او یحرق او یعاشره و کان تدمیریانه
 قیابین طلوع الیوم طبع الشرم فلما دلی فدک فرعون و علو ما چشم

دلیل الحرب علیه و بین هر کسی فواید لامم الله بالآیات العتم والمعصی
 والبهد و اشتو قان والجحد والقول والعناد و المزد و المطمس فعلا
 البحر و کلید اخذن کورتی فی هجرتیا من التفاسیر و عین هاد الله اعلم شریعته
 هست حق که ای باوی آن قتل اوزار ای ابراهیم علیہ السلام یافته ممیشو وزیر که در کتاب
 الاراء اهل منیونید که کیا حضرت خلیل علی شنبی و عذریه المسلط بی تجمل رایی هاست
 مردم صفر و شتریف آمر و ده چندی در بینجا سکوت پذیر بوده بپر کاه مراجعت فرموده
 عجیز شدند و شهر تماضیه سیل برینه پارسانیده و هیں صفر آمدند آنوقت از در کامه
 سمجھت فیصله اگر دیر که تو سوار بدوی و سینه کان پا پاده و برینه پا پتا و سانیده
 پیچ لی خدا آنها نگردی و آنها را ذیل و خوار و شبهی پس بخوبی که سینه کان را نراویل
 خوار و شبهی ناهم و سفت را که از نیزه و زادگان تو خوابد بود و حسن شهر اینجع بگ
 زیل و خوار خویم نمود سوکا حضرت ای ابراهیم علیہ السلام و کرو و یکار اینها و صحابه خلقها فرم
 در صفر شد و چنانچه از اینها حضرت اسماعیل و عقیق و دیوبندی و اخوان شناوه و
 سوی و هارون و یوسف و عیسی و دیمال نعلی شریعتیم چه عین دسه بعد از سوی به ده
 از خلقها معاویه و مروان بن احکم خانه زیر و عبدالله بن مروان و ابن عباس غیره
 و مروان بن محمد و السعیل و المظفر و المامون و المغتصب و الواشق و قصیر
 و یوسف علیہ السلام و همین صفر که دشت است که قرآن بران نماخن هست ناما
 معصوم شد که مزادر کلام نبی و رایخی فیت عکس اکثر در تمام هر دو ناز بصیرت داشت

شاد کام بآسایش کام تشریعیت میباشد تا چنین رضی اشده های زیر عبارتند و از
 آن در زمان جا به است بسبیل تخاری پوکرد که حضرت موسی بیان آمدند اینها
 درست بجایت دعا که بسیار آمیخته شده بخواهد که خالی از فواید نیست غریب نیست و
 آن موسی خسلعم ذاتی در جلاید دعو و تیفیخ فی حلجه فنازیارب لونکه
 حلجه بسیگ نصیحته قاتد حق الله لیله یامونی آن که عینما ان قبله
 عند تغیه و اما لا استیجیح دی عامه بید عویش دفعه عند غیری فالخبر
 موسی انجعل بدلک فان فظمه الى الله فحة مصلی حاجته فقط بر وزیر کامیش
 بوباز ارسید و سپاهان اسکنید که روزگار شیر و زرهاده الفشاری سنت در کوه ایشان
 و عیروه هنریه ای ارات پنهان گشیده اند آنها قدر خردین صاحت فریادی بکسر و معنی
 سر حلقة خداه کامن حضرت سیده بان اسد شاه قادری رام قیصه هنری مکر و بخشی
 از اعجایب در زدن ریکارس بطور طعن گفتند بروند که درین هر دو مقام مجدد
 بکشند بجهه دولکا خواران و عیشه و قدمش شیخ سنت کوکسی دکان و اشنا یاریان
 قوم ره عایش در زیبادت خود بجان میسانند سخنی دارند و اسلام در خواب
 گفتند شد که کریم کار ساز و کریم شده خواز بندخان خود بخشنودی چنانچه
 در بیانیت بر اینست در حوصله ره امنی اخبار دلمه ارشاد فرمودند آنها این ادعیا
 اذ اذکری لبسنلوهه من یوتو سمجعه و داسعوالی ذکر آنها مذکور مذکور
 ذکر آنکه تحریم کنندگان تعلیم نکنند و با آنها تحریم اعلیه و مذکور مذکور

وَأَمْتَقُوا أَمْنًا فَهَذِلِ اللَّهُ طَافُرُ اللَّهِ كَعْوَالِ عَلَى كُلِّ فَلْجِهِونَ طَارِلَذَا رَآءَ
 بِخَارَةَ أَوْ لَهُوَ لِنَفْشِهِ الْهَيَا وَزَرِكُونَ قَائِمًا عَلَى مَا عِنْدَ اللَّهِ خَكَرَهُ
 بِنَ اللَّهِ وَمِنَ الْبَحْرَهُ دَاهِهِ سَرِّهِ سَرِّهِ زَرِهِ لِلْمَطْبِلِ تَمَادِرُ زَرِهِ
 بِيعَ دَشْرَهُ دُوقَتِ خَاصِسَتِ شَرِيَّهِ نَامِ رَوْزِرِهِ كَاهِ بَهْرَهِ سِيرِهِ لِلْمَطْبِلِ تَمَادِرُ زَرِهِ
 بِعِسْتِرِهِ لَجْفَتِهِ اِيْنِ اِزْدَهَارِ اِسْلَامِ وَدَرْقَبِهِ عَلَكِ نَصَارَهِ سَهَتِهِ لَهَذَا باهْلَهِ اَهْلَهِ
 اِسْلَامِ بِخَيَا لَكَرَهُ دَرْزِهِ حَمَّهَا بَهْجَهَا بِوَدِهِ مَوْلَقَهُ آَنِ عَلَى جَاهِسَتِهِ اِزْهِنِ مَهَارَهِ بَعْدَهُ
 شَرِكَارَهِ بَعْدَهُ طَاهِي طَاهِهِ نَسِيدَهِ بَرْدَهِ اِيجَاهَا لَكَشَتِهِ سَهَتِهِ غَاهِهِ رَسِيدَهِ اَرْجَهِهِ سَهَتِهِ
 اَمْغِرَهُ كَوْشَتِهِ عَمَدَهِ وَحَرَبِهِ دَسِيَّهِ بَهْشِهِ تَمَرِّهِهِ آَبَهُ وَنَكَهُ عَلَكِ اِسْلَامِ وَدَرْقَهُ
 سَهَادِرِهِ دَرِينِ شَهِرِهِ هَاهِئِرَتِهِ وَخُوشِرَهُ مَشَلَا اَمْغَرِهِ سِيرِهِ بَاهْلَهِ دَشِّهِ
 خَلَكَهُ تَرِهِ سَفَرِهِ بَلِهِ دَمَوزِهِ نَزِرِهِ بَخِيلِهِ لَهَانِهِ خُوشِرَهُ وَخُوشِرَهُ آَبِرِهِ دَوْلِهِ
 لَكَدَرِهِ يَافَهُ شَدَهُ خَاهِهِ اَبِيشِهِ خَاهِنِهِ بَهْزِهِ نَاهِشِهِ مِيرِهِ كَهْلِهِ اِيجَاهِهِ بَاهِلِهِ
 كَهْلِهِ بَاهِلِهِ دَزِگَشِهِ بَهْلِهِ كَسِيدِهِ لَهَذَا اِجزَاهِي اِرضِي اِتَهْمَانِ دَاهِهِ بَهْسَهِ اَذْكَرَهُ
 تَغْرِقَهُ آَنِ مَتَعْذِرَهِ سَهَتِهِ وَاغْلِبَهُ كَهْلِهِ بَهْلِهِ سِيدِهِي خَاهِهِ مَرْوِهِ اِيجَاهِهِ بَهْلِهِ
 مَاشِدِهِ صَفَاهِي رَهَتِهِ مَشَلِهِ لَهَذِهِ دَاهِهِ بَهْلِهِ عَلَكِ بَهْرَهِ دَاهِهِ فَتَسَتِهِ دَاهِهِ
 عَلَكِ، اَفْرِتِهِ بِسِيكُوكِهِ خَدِيْهِ بَهْرَهِ سَهَتِهِ مَادِفِيْهِ عَلَكِ بَهْرَهِ شَرْوَعِهِ نَوْهِهِ اَخْرَهِ
 سَهَتِهِ كَهْلِهِ دَاهِهِ سَالِ بَاهِجَاهِهِ خَواهِهِ بَهْرَهِ كَهْلِهِ سَهَرِهِ بَاهِنَهِهِ كَهْلِهِ سَهَتِهِ وَ

باشیمه خدیو صدر مقرر نماین اگر نزالت و مبلغ نود رور در درجه خود و از رو دست
 هر سال سلیمانی پنج کرد روسه در درجه سود بودی مشیود و بحکم حیال خانه اپرک
 نیست اگر شری از زیارت علیقی خیر فخر نمایش اند عده خود و غیر اعزمه موارد
 پیاده و راهنمایی برآیند مرتع پوش اند و ششم نامایان میباشد و میتوشند
 از طلاق و یا لفڑ و یا حب و یا علاج میباشد و قنیکه اتفاق رفتن نخانه است
 معاشریه خا د حضرت رسالت خلیلیه سلام گردید و در رسالت مقام خونهای ارباب نمایند
 در این قاعدها دیده شد که همه؛ بالکل از سرتاپ پرسیده شد و خلیل میباشد و میتوشه
 از رهروان جواب و چنانی نمایند و میخواهی خشم میباشد اگر کویان اند و
 حافظه و قرافت فرآه خوب میدانند و کسانیکه جنایه اند حشمت های آنها نیز خسته خواهند
 شدوم مشیود آب و هوا اینجا برای حشمت های ناسیب نیست بود ز محروم که در صریح قاتم نمود
 آنوز نیز از مردم از علمی و طلبی و خواص محروم را پل جمعیت و خصوص حسنه ای اخدا
 خدیو صدر بدگاه حضرت سید جهرم پدر کنسه العزیز که از آبادی تحقیقاً نهاده
 چهار پنجم میل اقع سبت رفته بودند لعنت خود و صدر میباشد هنوز نیز نعمت اقام
 پنجم و از مرکه فرد از مرتبه استم زه عال اگر ساعت یازده توافق نمایند من محظی
 رسیده محظوظ اندلائی خواهند شد نه اینها حب مدح جواب دارند که من نیز شما
 طلاق است بودم مگر محظی دم که فرد اما ساعت مفتی روانگی از تجاویز رایته از دستان
 تا خیر شور جهان پیش است روی خواهد شد قنده بالغ فرود صدر از هر طالع نیز مشتبه

در ساعت ذکور سواریل شده در محل روپاس بجیں رسیدم و راهجا آباری
 قبیل است و اینهم از علاوه مصربازار راهبردار طرف و مساجد مستعد و آنراسته
 در مسجدی و خلوتگاهه ادای نظر نمی آمد و را باز از فرشته و عدد دچوب و تیکی
 سوپر پیکیه و گیمه برینی باوکار سوییں خود کرده شده باز در محل سواریل
 شده بهجا ز رسیده سوار شدم و پنجه عباس خانی بصدر رأه سواری میل میل شده بود
 و تبدیل آن دنباله ایل بدرست معلوم میتواند اخوشتم که غسل نموده تبدیل نباشد
 سازم گرد فتنگی کار سرکار رسیده دلان آن روز بکشیده باریخ بسته بکم فرصت دست
 خاده و ز دشنه از اصلاح سانجهان را اصلاح درست میسازد و ناخن هم دست
 پیکر و از اصلاح زانع یافته غسل نموده بناس تبدیل نمود فاما از حین و این
 خواهد شد که این توانسته در بجهه گاهی چو طال بخوده باکثر
 پادسوسیوی در موافق جواز است فاما بودت بالکل غیرت از آب در راه چون
 غسل کرده شروع کریم غیرت ملک خود پیش گرم معلوم میشود عوق از دست را پذیرد
 افتخاراتی اینسته بعضی میگویند که تواند آن که ناید هر کس در گنجان رست حال توانسته
 بجهن نجح خواهد باند و تعالی افضل خود شامل طال فرماید تباریخ بسته و عدم بود
 سه شنبه بسیار حرام است اند پنجه کس از اهل اجنب بپیش شده افتادند و در بجهه
 خواب نیامد آنرا از ساعت از زوره بمعجل گیری پیش چوین و با در پیش باریخ فرشته
 خوابیدم بعد و ساعت خواب آمد و تکین منشد نکنم و ز در پیش بسیم هم این مالت آم

بعد ساعت ده از شب هوا خیلی و نماینده پیغمبر را به شترشده و هم کجنه تو این
فعی محمد باور چو تا ب حرارت زیاده گفتند که از توکری دست پر از شوام و مکمل
که در آب و اندک پخته ای سپاره و خود را در دریا یعنی اندازه و غرق راهست و شوام
باشد و از نوعه ای که بخیره فناوش نموده شدند و اندک پیش بسته بزم با جان
پخشیده بعد اتفاقاً دو ساعت از روزهای نیاب مکند رسیده از روی بیر عایشه
کرد و شد که پر کوه عمارت بزرگ و پر کار عمارت بیک عیاره و قصمت بجز و سینه
چهار سرمهای برشاره بیرون قائم کردند وقت شب پایی هایش چنانچه رخون گشت
و این اشاره گشت که جماً اندوده ایان سازند و پیاک از بسبب بیون که تهان
محمل خضرت گویند که از بسیکندر را بدرت که هنرماند آن در ببر و دیگر حائل نبود
لذا سکنی فراز اقران جبال و سطح امکنست برد و بکرا ایکسان نمودند آنان فرز
آمد و شد جمازه ای جاری گردید کن بینهم و خیام اکثر جمازه ای عیشه شگفتان
پیشوام بعضی میگویند که هم این قام باشد اندودسته و مندوش شق شهرت از آن
زیرا که پیش جمازه ای عرق داشتند و این عرق سبب بیکیاند و از اینکه بجهت این محمل
آنکوں را مطلع عرب گذشتند از این از نواحی ساعت و کادر بیک اگر بروند دست
و عرق پیشی موقوف گردید و از ساعت همچنان که املاع عذرین شروع شد از این
نهان نیزه گردید و پر وقت ساعت پایانده از شب جماز پر عدن شگفتند نمودند از بیک
بعضی از سافرین عرب پرین جماز سوار شدند و بسبب بیون وقت توقفه جماز

کسی نه جهان ز باری می خاید عدن رفتن نه لست سلطان کمچ سی نه پیش از عده
برای نه شسته خدا و نه شسته ام اهل دینه و غیره بثربت بیان هر سار سال شسته
سر کار بعضی اپنی فرود و مایلی سر و فرود نه و حکم نه کو رینج باز کیک طبعت
منع و تحریمی و لجه و بگت بندل همراه بای قدم خیک با امر برتر قرستانه و بوت
حکایت ایام اقبال سلطان نه کو ریدایا و میل فرستانه و قصیل افزونی و اضعیت شسته

خیرست تی اتفاق که از سر کار سلطان مصلحتی ای ابدیگر و بی

لی اذیزی و فیکر بگویی که از خود کار بربر بگویی که هر دسته کار شدید و
کسی بند و بند و بند و بند و بند

سیلیک ساخت باز پیش بگویی بخوبی و قطبند بگویی و ساعت چهارشنبه
نهه همان ۳ عدد
جهان پیش خواهد شد و بدلیخ که استششم ما هحال و زن بیعا باشد کی ای اس زن کو و
حرکت در جهان کتر آمد من بعد راه از شدت نزد ام و زندگم خیک بجا در بگت تبول بست
خود گرفته بگملی اینکا ق به بخود رسانید آمده بیان هر یار طبق فرمودند و ممنون کردند
و بورقت عصر هر این سر کار و خاطر طبیعی هم ای اس سار سر کار پیش بیان شد
در این عدالت ناجا کیتی حضرت عبدالعزیز شاه حسن و ام فیض احمد و خاطر طبیعی خشم علام صافی
علی امیر و حکیم حسین حسینی و مشی خان و حسین محمد الدین بنیاد سر شسته ای و لاند و پیار احمد
بنیاد سر شسته ای و زن بیعا بمن بنیاد و سر شتم بلنیاد کو تزال بریان بیانه حیدر آماده
صانهها امشعرن ای امداده و افسار فتشی هر یار میکار و بیغزور رساند و فتشی بحدیث الرین حسین

و محیر بی سرف علیه هست و نیزین انساد رفوت خوشبختی اگر می خواست
 آنکه نماین مسیر وزیر اعلی طالع عمر به دخواست نامه نوا رس نگریم الی دلیل
 بر سیده نه از تحریر بخوبی ساچب مرسوب شد. اما فرانز عازیزی می سید جمیع و حفظه الله
 الودود که من از همین پیش افت آن شب در زندگانی اگر و اتفاقاً رفود پذیران بدانیافت
 رسید که اکثر اینها از معاشره به پیاو شون قدرند و با مشارت سراسر شمارت شان
 جدا سپس بحق المانعه ب محروم و بکسر بعیب اینها معاشره فرزندان بینند می خواهند
 بعد از اینها معاشره ب محروم متفق شد که در صد اشت صنیعی خداقلت درین غنیمت
 با اتفاق رئی خود معاشره شرح نموده اند و بعده قاعده ثانی شدند آن درین اشت صنیعی
 نزدیک و از این دور رسم تحقیقی بهت بدانیافت آنها خاطر مضمطه بیانی اینکه
 شدند که می خواهند فقره اند که از شیوه فوشنیه اند که از دور رسم تحقیق شنیدند
 ازین مرتفعکار لاجتن شد لامکن آنها نیز هم از بدویات است که گزشت بول هم موافقت
 پیش اشده بحال در سر زمان و میگاه صحت مشکل این را بآن جا است و از اینجا
 پذیری که شانعی مطلع شد است اید واقع که بدرست آن هر دو طبقیه حاذق شدند
 و میورده ب پیمار صحت کافی و عایقیت دافی محصل اگر دو جرا آید دروز نما پنجه ای
 تمحبت و عایقیت مراجح دلایل حضور بیور و خلوطاً نواب و تقاری الام را پیمار در دو
 خورشید جاده پیاده را اینکه ای دلیل الی دلیل پیاده را در عالم این شیوه مراجح در راه شود را پذیر
 که از در پر و بعد مغرب رسیده آذوقت نسبت بحارت عدم رشتنی کافی اتفاق

دیدن و نوشن فرستان گردید سیار کرد پس ماهی دزدینه بود بعد
 فرانگ از هزاریات فرست کو اغذیه رکاری فرست برای چند را بخشید فرشت
 بسته باشد ساختم که دیدن همه حرکت جهاد برق گردید تا او را در پیشتر خواست
 مبتلا بجهاد از دن آن تبدل بروان غشی و بد مرگی طعام پیشگوی کافی نداشت
 حرکت جهاد است بمحض این موقتی ایشان بدلیتین گردید عجیبی گفتند که این را
 نواخت و بجهرسقوطه شروع شده بدر دیگر در بیان ساعت طلی قبول شد تا آن
 وقت درکت رشد نه خوبه باز برگاه که بجهرسقوطه شروع شد عجیب ساخته
 عبارت خود طبع و بجز دن ساخت و آنها را بصفت متوجهین بوصوف گردانید همان
 در کاس اگر قری ان صور ایوان ساقطه و قصبه البرکت به بحکم منکر شد عجیب
 از محنت با خود رفیع اصادقی ای ایداری ایادن فرشت نمیتواند نشستن هم
 شکل است که دو روان غشی جی بر درینجا راحت ریسکون است زیرا که بر جهادی
 بسباید تند و تلاطم امواج متراجره اتفاق داشته باشد گرگزست سه عبارت
 از موبر و حنفی قطعه کو اغذیه پدای عجیبی اور دو دندان گرم تابه طاقت کجی است
 که دیده نوشته شود بحال بجهرسقوطه هم علی شد خالماخره شوح و مرکت کو از شرط
 بودن نهاد طلی گردید که بجای کی ای ای ای ای زیادی آن مخصوص شیوه در راهی گرفت
 اگر فن اهل جهاد میگویند که بسیب بودن ایام پاکش چین حالی بار میدن پاکش
 خواهد بود از عده یکه ضعیفه میم براون مبلغ بسته روپر و چکر ایه با اهل جهاد بعنای

زنگاریت پسر خود کرد و بینی همراه سودا رجها و گردید و خامادرود و دوزن خانه هاشمی نیز از
 پر شیاهی و مضموم بگردید که اکثری بیشی محمد علی و دیگر ایشان چهار نیکیت که در را
 مردمی طلبید آخراً لامر موذنگشته بعد نهاده شد بلاد اطاعی احمدی تابع رکعت نایم
 چهار زینا و مده جان خود را که قطمه و اسی داشت سپه من حضرت خضر علی است که
 سپه گماشت و بعنی بجهود حضرت ایزدی گردید و از کشکش سوالی جواب نمیگیرد و از سه
 اگرچه بظایا بر این سوت از قبل خود کشی داشت فاما شنیده شست که احمدیت که مردانه
 در راه حرب مفقود شده بیست پیش حرکت او را پر حکمت فتحیاری محل خوان نمود بلکه
 حرکت خطرداری خوان پنداشت و اورا ازین امر صندوق قوان افکار شد از اینکه
 حکم ایلیه داد چشمک امر و نزد و شعشه سبیل شهر ندن ایت شیر و بیماریت
 بدهد سلح و سنج و سبیل تقویم امر و تخره نایشیان معمول شد این پیشست از بروجور
 بیوب حرکات متواالیه چهار دفعه شدن آغازی دروازه کا و سقف بجزیره
 بالکن خود ای پیکر عدم و اندیاع علم منشیت که تبار سیرن بیچر حال خواه باشد همچنان
 بخی غلطیه دن و چشم ایشان از دنیا و مایه ها علاجی نمی بیند و درین عقلت سمعیه سنجان
 اسما که حسب فرمایش معنی ایجا پیافکرد میدو با سجده های ساعتی که بطور زیستگی
 بخی ای حسنه برای ملاحظه ناظرین چیت صفحه خوبی میشود سر فرا خسین میم
 زی پایی سر فرا خسین دیمیر فضل علی امیدم جناید فضله بیهای خدا
 بود نام من پیر فضل علیه باشد همچو خود فضل علیه باشد همچو خداوند نباشد

الیضا عبیل میرفضل علی ایضا نلام علی فیض علی ایضا بجز و کند کار
 فضل علی ایضا بسرا بور پار فضل علی ایضا سید سخن تکم مرض علی ایضا
 علام خدا میرفضل علی محمد علی بود این عمر محمد علی ایضا بود جان شا رحیمه علی
 ایضا بود جانشین محمد شاه ایضا چون نارون و موسی محمد علی ایضا بعدین دهیم
 محمد علی ایضا بود استضا و محمد علی ایضا بور افتی محمد علی شفیع حسین عزیزو
 عالم حسین تراب علی بود کمال حشمت هر ربع علی هنگو علی بزر خدا شد کرم شاه
 ایضا بزرگ احمد مرعشی ایضا بور اپیش احمد کرم علی محمد حسین بود و
 حسین کل محمد کیستان علم بود کل محمد نجف سید کار محمد در زمین و زمان
 ایضا ادب را ویرفع از محمد مدار ایضا توجا زاده از محمد مدار مشار حسین
 نایم بدیل خان شا حسین نصیبی حق حسین ایضا برآ و خدا شد تقدیق حسین
 سید علی ششم نیزه و سرت سید علی بیوی شفیع علی بیوی شفیع شفیع شفیع
 بود و دو عاد محمد سیدیه نام صعلی نوا پسران المدکار مرحوم متفقیور میر سالم علیت
 صحیح نام فو ایضا حبیب رحوم شفیع سید عبدالله ایضا حبیب ادو نه مطلع سر کار خوب
 گفتند و بوند اسد سراج شدیستان عالم علی داد خوش ایضا ذی فکر می سیدیه
 مرحوم صحیح نام محمد بیان طور فرمودند تاج صدیق مصطفی باشد و بمحض نام خود
 بیان عنوان مستلزم گردید و داشت انس بود و بعد مهر صدیق بود و که شا

دام صحیح محمد وزیر را که

خدا با دشاد و بخود زیره و پرستیه مینا نید و عالانگر خاچ قاعده که لا اوزنها
 ولا اطیبه بورکت مس در اسحاق عیا نیت شرع شرفیان ایتیه ای ای ای شرمند و بخونه
 پو زنیت همیزگو شرک علیه در حوم که از اخوان باشند آمه نکار پو زنرو شوایه
 نام خود فرمودند پرایا گفته شدند برد ز جزا پسر کو شرکیل پدر حوم مو قسمه هم زند
 کناینده بدل خدا اعضا ام که در حوم گز را نید خود حوم و در حج و سخن خشما بر این
 خشکی شد خرموده و سمع نام خود شکور بین غور ایجا شده می خدمتم است و محمد
 شکور ره سجاده صاحب قصبه که هر سه کلت ایشان ایشان نام داشته بسیح آن که برد
 صرفت کلیه الله علیه ای باز خوششان که در حوم بید و یافته بودند
 والد بادر حوم این نامه محظا سیح شان بید الله فوق آید رئیشم یافته و مرسنه
 کناینده بخدست آن در سبک حقیقت روانه فرمودند و ام محظا بحسب شست اولی
 سمع خدن الصدق ایکبر شان که سکی طبیعت ایشان تصریح الله و فتح در
 یافت و حسب ایامی آن لک و للاک ملزم طلاقیت سخن اعری کنده کناینده بخدست
 شرفیان شان گذرا نید و حب اتفاق این هر سخن اقبیاسات قران مجید و
 فرقان حمید است اینی سار حلالت خاندان عالیشان محل جتوان ندوه
 ذلیق دفضل الله فیضیه هر دشاد از اینجا که عصمه سود و زر شده بود که اخفر
 مرحمتی سرکار ایسپ دو زان سر و حرکات کثیر جوان و صدرو ندوه ای ای
 شبکه و شنی بخافت رسیدن صدمه آینه خود ون مجرمه بینیه شدن نبویت

لبذا امداد و نفع دوستی خود را بخوبی درین درست مبارکه نوشته بودند
 آنکه از زیسته شد و پنهان ملایم باشد و از حسنه ایشانی که درین درست خود را فرمودند
 نقل این تجربه غذی را قرآن میگیرد و پس از حرکات ناشایسته مغذیه در درود امیر یکی از هشت
 آنکه فردی ای او صفت قریب به خودی را بسبب دوران سر از قریب نسباد حضور را در وظیفه
 از بخش از عدم حضوری علاوه بر آن هشت آنکه اینچه در درود قدر وزن شایعه آنچه نیز نیز
 مرحمت شده از بخواز و زیر کت جوانان استشتر را کریده و آنکه نیز در روز نماز غردن است
 بعد از جمعیت ولایت بسته به مخصوصیت شده زیارت و درینجا امرکت انتظار ای برکت اختیار
 غائب بہت مرتعش بزم سالب شب عبور زده بمن من از تحمل این حرکات نشده بجهت
 تقدیم طیبی خضرت خضر علیه السلام با اراس و چهیں قبول نموده بعد از قتل این صفات
 نیست پس خدشگزاری خضرت بوصوف شافت و تماق لامقات پسروان که دشمن ای
 چهیں چیزی مترد که را نمیتوانند چه باشد و آن داشت و خود غریب بخیر داشت که درین این
 عرضی نیست که بخود سکون فی اینکه بصفیه نموده آنکه در این موضع مشود و خطا و خوب
 عذر خضرت علیه امیر شاه صاحب و امیر خانها نیز نسبیم و خود شاهزاده ای خسال ای
 در عالم اسلام نوشته اند و محمد صدیق الدین استشتر و ارزوکل و بیارامن ای استشتر و ای
 در آمراؤ و کنجماه او و نیمه زاده علام صادق و مرتضیه فیضی محمد و محمد حسینی نیز و
 عیوب اکبر خسروان آنها تو پیش از این عرض منیابند زیارت و حدادیب پیش از شرح و تحقیق
 بر پیشانی عرضی ای شیخه محبوی صید ائمهم که درین وقت بسیار قدرت و قدری و شکرانی ای ای

بکر کون ملائم و یا بعد و مرد بلده مسیح شود و پدرگیر کو اتفاق میافتد و
 واد شرح دستخواصه روز شنبه غرمه شبان المعلم رشیدی از این نظر نداشت این
 بورقا مائی شنبه روزگرد شنبه گوزک خود را این نیز شباهنگ سوم جمادی شنبه دیگر نهاد
 چون که اندوده و زنگنه شنبه بود هنرا حسب رای شیخ فقیه علی بن عیاض میان میاد و پیاز
 علاجی از این روز شنبه نمیتوانه اینچنان استهان آن در روش معاکن روزگرد شنبه بددهم شان
 از این چنان شدید که قبیض گردیده اندوده روز اینچنان مقدر دو تا زیسته عذر میگردند
 خاص این اتفاق نزد هنرخانی و دشنه از این نکرهست بجهوت تمام شدن دشنه
 تو این پیمانه اندخت و این اثبا اینچنان نیازمند خود و صفت که از این طبقه شیوه شایسته
 بست و دو هزار روپه و پیه که اینجا باز پیش از چهار زدیه این اعماق کمی و شکار کیا گذشت
 چهار گز این بهادر یکی از بجزه طلاقی ساعت دهم طلاقی و چهیز تا هجر عیاده کس مشغول شده
 دو هزار گلی خلاصیان مبلغ کمتر از دو هزار کوکن این رسمت نزد خود و طعام مرخانه از این
 در خلاصیان اهل اسلام خود اینهند تا شنبه سوم روز شنبه بوقت فواید شاهنشاهی
 نوای عصایم موضع بجهیز قریب سی هزار پیش مع و گیره ای این از هندا فرع یا نشید و دهن
 آش آش از ده علاجی این نیزه قریب پیش بطری رسیده و بعد مع ساخت بیان از آنکه نوک شکم
 از پنجه که بجسم هنرخانی از پیش آمد پیرو نهاده اند نهاده برخیگ متنین پیگان بهادر و فراز
 سقدم خیگ بهادر گشتی سوار شد و پیرهای از معور نزدیه ماندست سرمه از این نهاده
 و حانه از علیه اینهند این راحب نخواهد پیرا نهاده اینجا پس که درین سفر را این بحث

او امروزه چندبار که در شد نیست چه وقت رواجگی آنجا به بولایت وحی و وقت
 رواجگی آرمان چه بیکاری سوار کنیدن آنها بجهان و علی نیز اینجا اسماخال است
 تحقیف گواه اخواه همیشید پائی ذات صاحب سو معرف خیلی سر و رو شدم زیاده
 اذین هنر خوشیده دی حصل گردید و از شان گفتند که خبابحضرت عبدالرشاد شاه حب
 قبله و اسرافیلها نیم هم ساعت سولوی محمد فوتش حضور میرزا مصطفیه امدادی
 و قاسم علیه السلام متبرک شاهزادی خداوندی حجتت سرمهای عالی قشریف فرماده اند در گذاشته
 مستوفقت اثر پرسیدم که او لئا از خیریت مزانی سید محمود اطلاع دنید که از دیرین باز خطا
 خاطر برداشت خیرت شان مستعلق و مسترد درست گفتند خیرت پست و در موضع اصطه
 خیلی اغاثه حاصل بنا گشتن گلی نشد بنابران دستور دادند که حقیقت واقعی هم را بشناسند و
 بخار رفتند اما اعاده همان تقریر ساین نهودند و زیاده تربان اینقدر گفتند که اگر
 گفته مرافقون نهیستند این اخبار را از شاه بسامدح که قریب تر از دریافت شود
 از نیزه ای کوئی مطلع نشده انتقام را بگیرند که سرمهای علیه السلام شدیده و آنها زامع اسباب بخواهند
 ما فهم حقیقی گذاشتند که شاه را بخوبی بخواهند شاهزاده را از شدم و قبل از نیزه که
 میرکشی لشتر بخواهند بسیه آنجا به نزد مستعلق بگذرانند یعنی از شاه حسنه میخواهند
 تهدیوس شده از دیگر اخواه و ایجاب و فتحیه از مکرمی سولوی محمد نویسین شدند
 و سولوی محمد نویل الصدیق صاحب و فضل منصب صاحب و حاجی محمد سیفی و غیره
 خیلی مخطوط اند این شدم و از آنجا برگزاری کرایه محوزه حضرت شاه حبیب تعالی